71STE JAARGANG No. 9137 WOENSDAG 29 SEPTEMBER 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Londens Conferentie optimistisch

Een goed begin, dat nog niet het halve werk is

Mendes France' voorstellen vol angels en voetklemmen

Londen. — De Negen-Landen-Conferentie te Londen is in een atmospheer van voorzichtig optimisme geopend. Volgens waarnemers heeft de neerslachtigheid aan het eind van Augustus na de Franse verwerping van de EVG, thans plaats gemaakt voor een zekere mate van vertrouwen, dat de Londen positieve resultaten zullen worden bereikt.

Mendes France stelde de Saar-kwestie als een onafscheidelijk onderdeel van elke regeling, die hij aan het Franse parlement zal willen voorleggen. Hij is bereid gelijktijdig de toetreding van West Duitsland tot het gewijzigde verdrag van Brussel en de NAVO te accepteren, maar maakte dit afhankelijk van de aanvaarding van de Franse plannen voor een Europees bewapeningsbureau dat tot taak zal hebben de wapenproductie van de zeven landen te coördineren; de vestiging van nieuwe wapenfabrieken op het Europese vaste land al dan niet goed te keuren; de Amerikaanse militaire hulp over de zeven deelnemers te verdelen enz..

Opinies der deelnemers

Londen. — De **Nederlandse minister Beyen** zeide over het Franse plan, dat de Londense conferentie, die immers streeft naar een snel besluit, kwesties van ingewikkelde aard, die lange onderhandelingen vereisen, zoveel mogelijk moet vermijden. Hij betwijfelde het of bepaalde delen van het voormalige EVG-verdrag in het nieuwe Europese systeem kunnen worden ingevoegd.

De **Duitse kanselier Adenauer** zette uiteen, dat Duitsland bereid is een verdrag **te aanvaarden waarin aan de Bonds**republiek een aantal niet discriminerende beperkingen worden opgelegd. Duitsland wil zijn strijdkrachten plaatsen onder het opper-commando van de SHAPE en wil de andere Europese landen dezelfde garanties geven als het volgens het EVG-verdrag zou hebben moeten verstrekken.

Men beschouwt de Duitse bereidheid als een voorwaarde om het nieuwe verdrag te aanvaarden, in ruil voor de Duitse souvereiniteit.

De Saar-kwestie — aldus de ANP-correspondent — zal ongetwijfeld een belangrijk onderwerp van gesprek worden bij de ontmoeting tussen Mendes France en Adenauer, die vanochtend zal plaats vinden.

Overigens zal het denkbeeld van een Europees bewapeningsbureau vermoedelijk stuiten op vrij veel verzet van de andere aan de conferentie deelnemende ministers — aldus de verslaggever van het ANP.

Commissie ingesteld

— De ministers van buitenlandse zaken van de Westerse Grote Drie en Bondskanselier Adenauer hebben vandaag een commissie ingesteld om hun op korte termijn verslag uit te brengen over een regeling om de bezetting van West-Duitsland te beëindigen. In een communiqué, dat na de eerste vergaderingen van de negenmogendhedenconferentie over de Duitse herbewapening werd uitgegeven, wordt gezegd, dat de ministers beraadslaagd hadden over regelingen, op grond waarvan West-Duitsland kan worden opgenomen in het Pact van Brussel en de Noordatlantische Verdragsorganisatie.

— De commissie zal vandaag twee vergaderingen houden. Er is geen nieuwe ontmoeting tussen de ministers van de Grote Drie en Bondskanselier Adenauer uitgeschreven.

Vanmiddag zal onder voorzitterschap van René Massigli, de Franse ambassadeur in Londen, een bijeenkomst plaats vinden van de permanente commissie van het Brusselse Pact. In antwoord op een vraag zei een Britse woordvoerder, dat in beginsel overeengekomen is, dat een Amerikaanse waarnemer de vergaderingen van deze commissie zal bijwonen.

Heden twee uur conferentie

— De bijeenkomst van de negenmogendhedenconferentie te Londen duurde vanmorgen twee uur. De deelnemers zullen om 10 uur Ant. tijd opnieuw samenkomen. Volgens een Britse woordvoerder verliep de vergadering in een sfeer van goede verstandhouding.

Een der deelnemers zei, dat de bijeenkomst er een was van „vraag en antwoord", waarbij Mendès-France zijn standpunt nader uiteenzette naar aanleiding van enkele door Spaak en Adenauer gestelde vragen. Men verwacht, dat op de vergadering van morgen drie memoranda, ingediend door **Engeland, Frankrijk en België, ter sprake zullen komen.** De conferentie verkeert volgens een zegsman aan Reuter nog steeds in een inleidend stadium, waarin alle ministers zich zeer omzichtig uitlaten.

Pierre Mendes France, de man, die E.D.G. doodde, brengt thans nieuwe voorstellen op de Londense Conferentie, die, speciaal door Duitsland, met de nodige achterdocht zullen bekeken worden. Hier zien wij de Franse Premier Sir Winston Churchill begroeten.

Guatemala ontmoet Honduras

Ciudad Guatemala. — President Armas van Guatemala en zijn ambtgenoot van San Salvador Oscar Osorio, hebben gisteren aan de grens tussen beide landen van gedachten gewisseld over vraagstukken van gemeenschappelijk belang.

Ofschoon de reis om veiligheidsredenen geheim was gehouden, neemt men aan, dat de beide gezagsdragers zich zullen beraden over de kwestie der communistische vluchtelingen en de Middelamerikaanse ambassades en van gedachten zullen wisselen over de vrij onstabiele politieke toestand in Honduras vanwege de komende presidentsverkiezingen aldaar.

Sen. Mac Carran overleden

Hawthorne. — De Amerikaanse democratische senator Mac. Carran, medeauteur van de omstreden immigratiewet Mac Carran—Walter, is overleden in de leeftijd van 78 jaar. Hij was alls tezamen 22 jaar senator. Hij overleed aan een hartaanval op een bijeenkomst van de Democratische partij te Hawthorne. Alhoewel democraat was hij een aartsvijand van de regeringen van Roosevelt en Truman.

Door zijn dood is de stemmenverhouding in de Senaat thans Democraten 46; Republikeinen 48; Onafhankelijken 1.

Paus had een rustige nacht

Rome. — Z.H. de Paus had een rustige nacht en schijnt geheel hersteld te zijn van zijn ziekte, die hem enige tijd belette zijn normale werkzaamheden te verrichten. Inmiddels zet zijn persoonlijke arts dr Paul Niehans de behandeling tegen vermoeidheid voort.

Communisme slaat toe

Communistische troepen hebben gepoogd een landing uit te voeren op een der eilanden van de Matsoe-Archipel aan de mond van de Min-rivier, aldus verklaarde het Nationalistische ministerie van Defensie. Een vloot van 40 of 50 jonken probeerde troepen aan land te brengen op Pei Kantang, maar de schepen werden door de Nationalisten verdreven.

De Matsoe-Archipel ligt aan het Noordelijk uiteinde van de Straat van Formosa, even buiten de kust van het vasteland. De Nationalisten gebruiken deze eilanden voor guerilla-aanvallen op het vasteland en ter onderschepping van schepen op weg naar de communistische havens aan de kust van Tsjekiang.

Vijf motorjonken zijn tot zinken gebracht.

Nieuw pijporgel voor Steenrijk

Pater Vicaris zegende kerkelijke aanwinst

W'stad. — Gisteravond had te Steenrijk de plechtige inwijding plaats van het nieuwe pijporgel, dat geleverd werd door de Firma Vermeulen uit Alkmaar. Dat dit een „klinkende" aanwinst is voor de kerk van de jonge parochie heeft de bespeling na de wijding zonneklaar bewezen.

In de goed-gevulde kerk zagen wij o.a. de heren Frederico Davelaar en Morris Cardoze, die hun beste krachten gaven aan de verwerkelijking van deze „harmonieuze droom".

Ook merkten wij de Consul van Sto Domingo, Don Andres Julio Espinal, op, die de plechtigheid in deze kerk, gewijd aan O.L. Vrouw van Altagracia, de patrones van Santo Domingo, bijwoonde.

Nadat het orgel door de Hoog Eerw. Pater Vicaris L. v. Rooy met assistentie van de Zeer Eerw. Paters M. Latour en M. v. Moorsel was ingezegend, en ingespeeld door de Zeer Eerw. Pater G. Lensen, beklom de Hoog Eerw. Pater Vicaris de kansel om in zijn gewijde rede de parochianen te feliciteren met hun orgel en er de betekenis voor de verdieping en verrijking van het godsdienstig leven der parochie.

Vervolgens werd het Plechtig Lof door dezelfde geestelijkheid gecelebreerd, dat gezongen werd door het Dames-koor, onder leiding van Frank Davelaar, zoon van de Ere-Voorzitter van het Orgel-comité. De zang was van een perfectie, die waarlijk iedereen aangenaam verraste, het meest van allen wel Pater Lensen, die enkele jaren geleden de grondlegger van dit koor is geweest.

Na het Lof werd het orgel bespeeld door resp. de Zeer Eerw. Pastoor B. Schipper, Pater G. Lensen en Frank Davelaar, die een goede indruk gaven van de schone klank, die dit gewijd instrument vermag voort te brengen.

Gelijk bekend heeft Pastoor P. Fclmering een lotje uit de loterij getrokken met zijn orgel. Het was aanvankelijk voor Nieuw Zeeland bestemd, doch deze koop kon niet doorgaan. Zo vond P. G. Lensen het tijdens zijn vacantie, toen het voorlopig in een kerk van Zeeuws Vlaanderen stond opgesteld. Hij bespeelde het daar en was er geestdriftig over.

Zo kon het gebeuren, dat de Parochiekerk van Steenrijk een pijporgel verwierf voor ongeveer de prijs van **een electrisch Hammond-orgel (ƒ 6000).**

De **electrische overbrenging van** toetsenbord naar pijpenkast is zo eenvoudig, dat het orgel in twee dagen kon worden opgebouwd.

Unie-Statuut in de Senaat

(Eigen telegram)

Men verwacht, dat het Voorlopig Verslag van de Senaat betreffende het Unie Statuut in de loop van de volgende week gereed zal komen. De Openbare Behandeling zal vermoedelijk in de laatste week van October plaats vinden.

Welkom in de vrijheid!

Washington. — De Amerikaanse minister van Justitie Brownell heeft gisteren te Washington medegedeeld, dat een hoge functionaris van de Poolse veiligheidsdienst, Josef Swiatlo, politiek asyl in de Verenigde Staten heeft verzocht en gekregen.

Swiatlo, die plaatsvervangend hoofd ener afdeling van het Poolse ministerie van Openbare Veiligheid was, vluchtte tien maanden geleden naar de Amerikaanse sector van Berlijn. Zijn afdeling aan het Poolse ministerie was naar hij zeide belast met de bescherming tegen ondermijnende activiteit. Hij zeide dat de Poolse leiders toegewijd zijn aan Rusland en niet aan Polen. Hij zeide ook dat er een grote beweging van verzet is onder alle klassen van de maatschappij in Polen. Er zijn relletjes en stakingen geweest, maar een open opstand is in Polen momenteel in ieder geval, onmogelijk.

Op bovenstaande foto ziet men de nieuwe Nederlandse gulden afgebeeld, die omstreeks medio 1955 in omloop zal worden gebracht. De beeldenaar — een ontwerp van Prof. L. O. Wenckebach — is op de keerzijde: het Rijkswapen met de Koninklijke Kroon met aan iedere zijde twee cijfers van het jaartal en daaronder de waardeaanduiding, te weten ter linkerzijde het waardecijfer 1 en ter rechterzijde de letter G, alsmede het onderschrift Nederland, het muntteken (de Mercuriusstaf en het muntmeestersteken (een vis). Ingevolge de Muntwet 1948 vertoont de voorzijde de beeltenis van de regerende Vorstin. Zowel de voorzijde als de keerzijde van de beeldenaar zijn omgeven door een parelkrans. De gulden heeft een gladde rand en draagt als randschrift God Zij Met Ons. De middellijn is 25 mm, de dikte ongeveer 1,6 mm en het gewicht 6½ gr. Zoals men weet is besloten met de uitgifte van de nieuwe rijksdaalder voorlopig te wachten.

Schroefwormvlieg uitgeroeid

Willemstad. — "De veterinaire dienst van het eilandgebied Curaçao deelt mede, dat de actie tegen de schroefwormvlieg tot resultaat heeft gehad, dat deze schadelijke vlieg op Curaçao vrijwel is uitgeroeid. Over het eiland verdeeld, waren 13 controleposten ingericht en de resultaten, die de laatste weken bij de controle werden geboekt, waren dat de schroefwormvlieg, die zich nog op het eiland vertoont, steriel is.

Dit neemt niet weg, dat de actie, die — zoals men weet — met Amerikaanse hulp wordt gevoerd, nog gedurende ruim twee maanden zal moeten worden voortgezet om een resultaat van 100% te kunnen bereiken. De veterinaire dienst heeft hierbij dringend de hulp van de locale veehouders nodig. Iedere veehouder, die meent, dat een van zijn beesten nog last heeft van door schroefwormvlieg besmette wonden, wordt verzocht onverwijld telefoonnummer 1601 op te bellen — de veterinaire dienst — en van het geval melding te maken.

Omtrent het verloop van de actie kan gemeld worden, dat in de periode van Maart t/m Juni ongeveer 324.000 gesteriliseerde mannetjes-vliegen op het eiland Curaçao werden losgelaten. In de maanden Juli—Augustus—September werd dit aantal aanzienlijk opgevoerd en wel tot ongeveer anderhalf millioen. Het aantal gesteriliseerde mannetjes was derhalve zo enorm groot, dat de locale niet-gesteriliseerde mannetjes volkomen verdrongen zijn en vermoedelijk thans geheel zijn uitgestorven. De voortplanting van de schroefwormvlieg op Curaçao is hiermede vrijwel tot een eind gekomen. Toch voor alle zekerheid zal de actie nog — zoals gemeld — enkele maanden worden voortgezet.

De Amerikaanse deskundigen, die bij de actie steun hebben verleend, zijn over het resultaat van deze proef, die voor hen ook een proef was, zeer enthousiast."

Brug-perikelen

Willemstad. — Dezer dagen gebeurde het ons dat wij laat des avonds van ons redactiekantoor afkwamen, op weg naar huis. Op het Brionplein zagen wij dat de brug goed was, 't blauwe licht brandde niet en alles leek in orde. Wie schetst onze verbazing toen wij de brug op wilden rijden en deze ineens zagen openzwaaien. Bijtijds slaagden wij erin de wagen tot stilstand te brengen, anders had deze zeker tussen brug en brugrails (Otrabanda-zijde) terecht gekomen.

Nog in verbazing en verwondering over het feit dat, ten eerste, de bomen niet dicht waren en ten tweede, dat wij de brugschel niet hoorden, zetten wij ons vervoermiddel aan de kant van de weg en togen op onderzoek uit. En waarempel, in het wachtershuisje was iemand. Even stonden wij ontstemd op hem neer te kijken, maar de goede man lag op dat moment in de armen van Morpheus.

Ook wij wreven ons de slaap uit de ogen en maakt hem wakker. Natuurlijk was dat een onaangename terugkeer tot de realiteit. Op onze vraag of de bomen van de brug niet dicht moesten, antwoordde hij stotterend „ja" en hij voegde de daad bij het woord.

Wij willen er op wijzen hoe gevaarlijk het is voor de brugwachters en autobestuurders wanneer de brugbomen niet op tijd worden gesloten en geopend. Het scheelde maar een haartje of wij hadden met onze auto op de brugrails gedoken.

Wij weten, dat er reeds veel geschreven is over onze brug en haar nukkigheden, maar het is ons wel een beetje te gortig, dat men het risico moet lopen om des nachts plotseling tot de ontdekking komt, dat de brug openzwaait, terwijl de bomen nog open zijn.

Roode Kruis helper deed goed werk

Willemstad. — Gistermiddag omstreeks vijf uur viel een jongetje, van ongeveer 10 jaar, Hans Gesselaar, door een ruit van zijn woning op de Roodeweg 174. Hij bekwam een snijwond aan zijn pols. Op dit moment echter passeerde juist een helper van het *Corps Colonne Roode Kruis*, die onmiddellijk optrad. De Helper verbond de pols en bracht de kleine man naar Dr. Franken, die de wond hechtte.

Het bleek dat de kleine Hans uit school thuis kwam en in het huis over een spijker uitgleed. Hij viel door de glazen ruit van de keukendeur in de koraal. Helper Lourens van het R.K.K. verrichtte goed werk.

Nummering der kiezerslijst

Hedenmorgen had de nummering der kiezerslijsten plaats. Het lot besliste aldus:

Lijst I K.V.P., kleur geel.
Lijst II D.P. kleur rood
Lijst III N.V.P. kleur groen
Lijst IV C.O.P. kleur-oranje.

Drama - Schouten (vervolg)

O.M.: DOODSLAG - DRIE JAAR VERD.: NOODWEER-VRIJSPRAAK

Uitspraak over 14 dagen

Willemstad. — Gelijk wij reeds in onze editie van gisteren wisten te melden, heeft de advocaat-generaal Mr. Binsbergen drie jaar geëist tegen Mej. Jopie Schouten. Mr. van Binsbergen achtte doodslag bewezen. Mr. van der Meer verzocht onmiddellijk ontslag van alle rechtsvervolging. In het requisitor van Mr. van Binsbergen kwamen nieuwe belangrijke feiten naar voren. Wel behandelde de adv.-generaal het hele proces-verbaal gedetailleerd.

Mr. van Binsbergen zeide, dat volgens zijn mening de beklaagde zich bewust moet zijn geweest bij het steken ernstige gevolgen te kunnen veroorzaken. Bovendien is over deze gebeurtenis alleen maar een verklaring aanwezig, namelijk die van de beklaagde. Spreker vroeg zich af, of deze verklaring wel betrouwbaar genoeg is. Over het mes had spreker heel wat te verklaren.

„Men kan mij niet wijsmaken, dat de beklaagde heeft gestoken zonder de stoot in de borst van het slachtoffer te voelen," aldus de advocaat generaal, die zich afvroeg, wat het mes wel in de slaapkamer deed, wanneer Marlin toch nog een revolver in zijn nachtkastje had.

De doodslag achtte Mr. van Binsbergen, die zijn hele requisitor op kalme rustige wijze hield, bewezen. Met de inachtneming van de verschillende omstandigheden, welke bij deze zaak op de voorgrond zijn getreden, eiste Mr. van Binsbergen drie jaar gevangenisstraf. Hij verzocht onmiddellijke gevangenneming na de rechtzitting van de beklaagde.

Verdediging aan het woord

Hierop kwam de verdediging aan het woord. **Mr. van der Meer** verklaarde, dat het hem een genoegen was de nieuwe advocaat-generaal hier te zien. De verdediger was getroffen door de prettige wijze, waarop Mr. van Binsbergen zijn requisitor hield. „De laatste tijd heb ik nogal eens van dik hout planken gezaagd, echter prefereer ik om de zaak rustig af te handelen," aldus Mr. van der Meer, die vervolgens zijn redenen opgaf aan het Hof, waarom hij afgezien had van het tijdens de vorige Hof-zitting voorgestelde en verlangde getuigenverhoor van de heren Willemse, Taconis, Peterson en Wassink, evenals van de ex-dienstbode van Marlin. Het publiek is natuurlijk wel teleurgesteld, zij zouden graag voortzetting van dit verhoor hebben gezien. Maar de verdediger achtte het niet belangrijk voor de zaak, er wordt trouwens veel tijd verloren voor niets. Tevens zou het niet prettig zijn voor het prestige van een van de getuige.

Op een opmerking, welke gemaakt was door de advocaat-generaal betreffende het verschillen van de verklaringen van de beklaagde, teweten in die, welke zij op de dag van het gebeuren in de Abraham de Veerstraat had afgelegd en die verklaring van vijf dagen later, repliceerde Mr. van der Meer met de verklaring, als zou beklaagde in een hevige gemoedstoestand hebben verkeerd op de bewuste dag. Het is normaal, dat zij toen geen goed gedetailleerde verklaring heeft af kunnen leggen. „Wanneer zij dit wel zou hebben gedaan, zou het een buiten het hoofd geleerd versje zijn geweest", aldus de verdediger. Tevens merkte deze op, dat de beklaagde over haar privé-leven met Marlin zeer zwijgzaam is geweest. „Het proces-verbaal lees je heel gemakkelijk, alleen realiseer je niet hoe dramatisch dit is. Dat begrijp je pas wanneer je er even over gaat nadenken," zeide de verdediging. Over het proces-verbaal zelf zeide Mr. van der Meer, dat de verbalisant a priori de zaak niet verkeerd heeft behandeld. „Wanneer verbalisant de détailles van dit verhaal uit zijn duim zou hebben gezogen, stel ik voor hem direct tot Hoofd-Commissaris te benoemen," zo verklaarde de verdediger. Hij heeft bewezen idealistisch te zijn. Waarom zou hij de beklaagde helpen? Diep in zijn hart heeft hij zeker medelijden gehad met beklaagde, maar dit kan niet anders, iedereen zou dit hebben, wanneer men het proces-verbaal leest."

De kwestie met de getuigen Paula Sr. en Jr. bracht de verdediging ook naar voren. Mr. van der Meer vond het vreemd, dat twee maanden na de steekpartij getuige Jr., een dag voor de rechtzitting een telefoontje kreeg om even op het politie bureau te komen. En waarempel, het was raak. De getuige wist zelfs nog te herinneren, wat voor kleding beklaagde droeg op de avond van de steekpartij. Op een afstand van 11½ meter kon getuige horen, dat beklaagde in een bakje met vorken en messen in de keuken naar een enorm groot mes zocht. „Of zocht beklaagde misschien naar een klein

(Vervolg op pagina 2)

Nehroe in de Contramine

New Delhi. — De premier van India, Nehroe, heeft in een redevoering die hij voor de Volkskamer — de Tweede Kamer van het Indische parlement — hield gezegd, dat het verdrag van Manilla, de ZOAVO een groot gevaar betekent voor de vrede in Azië. Hij sprak als zijn mening uit dat de beste methode om de vrede in Azië te handhaven, is het communistische China toe te laten tot de Verenigde Naties. Hij ging zelfs zo ver te beweren, dat de Koreaanse oorlog nimmer ontstaan zou zijn, indien het communistische China lid van de Verenigde Naties zou zijn geweest.

Wel centen geen advies!

Seoel. — Zuid-Korea zal de Amerikaanse hulp ten bedrage van 700 millioen dollar van de hand wijzen, tenzij de Verenigde Staten de Zuidkoreaans regering vrij laten in het gebruik van de hulpgelden, aldus heeft de premier van Zuid-Korea, Pjoen Joeng Tai, in de begrotingscommissie verklaard. Deze uitlating heeft een schaduw geworpen op de gisteren begonnen besprekingen in Seoel tussen Zuid-Koreanen en de Verenigde Staten over het doelmatig gebruik van de Amerikaanse hulp.

Honderdduizend Zuidkoreanen hebben vandaag een betoging van twee uur gehouden tegen de terugtrekking der Amerikaanse strijdkrachten uit Korea.

De Franse P.T.T. geven een nieuwe postzegel uit. Het onderwerp van deze zegel is „Het metrieke stelsel". De uitvoering is in zwaluw-blauwe en sepia kleuren, de graveur is Decaris. De zegel vertegenwoordigt een frankeerwaarde van 30 Franse francs.

Recht tot het Hart

— Het is waar, dat de jongelingen graag zeggen, dat zij geen leven moede zijn dat zij niet kennen.

Kinderverlamming in Aruba

Willemstad. — Op Aruba heeft zich een geval van kinderverlamming voorgedaan. Er zijn maatregelen genomen en er behoeft geen reden tot ernstige bezorgdheid te bestaan.

Voor nadere gegevens hebben wij ons gewend tot de Inspectie van Volksgezondheid. Hier deelde Dr. van Beek ons mede, dat het in dit verband goed is, om de hygiene op Aruba op te voeren; het kan geen kwaad om zoveel mogelijk de handen te wassen, het huisafval zo veel mogelijk bedekt te houden en niet langer dan noodzakelijk te bewaren. Geconstateerd is, dat het „geval" geen contact door wie dan ook met het buitenland, met name Trinidad en Jamaica, waar kinderverlamming heerst, heeft gehad.

CUROM-studio in gebruik

Willemstad. — Naar wij van de zijde van de Curom vernemen, zal de nieuwe studio in het nieuwe Postkantoor aan het Waaigat op Zaterdagavond 30 October as. officieel in gebruik worden genomen. De Curom i voornemens die avond en de daaropvolgende Zondag een speciaal feestprogramma uit te zenden. Nadere bijzonderheden hierover zullen later worden gepubliceerd.

Nieuwe Gasfabriek in Suriname

Willemstad. — In Suriname gaat men een evolutie beleven op gasgebied. De Overzeese Gas- en Electriciteits Maatschappij aldaar heeft namelijk het plan om een nieuwe gasfabriek te bouwen Men heeft er reeds twee fabrieken die echter met steenkool werken, de nieuwe fabriek zal oliegas stoken en wordt een vol-automatisch bedrijf. Zoveel mogelijk moet men echter de hand houden aan de calorische waarde van het te produceren gas, daar de gastoestellen in Suriname alle zijn afgesteld op het steenkolengas. In Nederland heeft de OGEM reeds een van deze moderne fabrieken in gebruik namelijk in Gorkum.

In verband met de bouw van deze nieuwe fabriek reist eind October de hoofddirecteur Rinckers naar de Antillen en Suriname. Op Curaçao wordt de heer Rinckers tegen het eind van de volgende maand verwacht. Normaliter bezoekt een hoofddirecteur van de OGEM de Antillen eens of twee maal per jaar. De heer Rinckers reist via Curaçao door naar Suriname.

Renardus volgt van Rijn op

Suffisantdorp. — In het weekblad „De Stem" orgaan van de Surinamers woonachtig in het Suffisantdorp, troffen wij een bericht aan, dat de heer C. H. Renardus zitting heeft genomen in de Surinaamse Dorpscommissie ter vervulling van de vacature van de heer W. M. van Rijn, **die wegens drukke werkzaamheden bedankte onder dankzegging van de C.P.I.M., voor de aan de gemeenschap bewezen diensten.** De heer van Rijn heeft ruim 6-jaar in de commissie zitting gehad en vervulde de functies van Voorzitter, vice-voorzitter en jeugdleider. Node zal niet alleen de Surinaamse, maar de gehele Suffisantsgemeenschap in het bijzonder de jeugd hem zien gaan. De heer Renardus, nieuw commissielid, is tevens lid van de C.P.I.M.-Werknemersraad met de functie van ondervoorzitter en bekleedt in de S.P.K.S. de functie van Secretaris.

Landsminister Pauw neemt afscheid van Insp. de Haan

Willemstad. — Morgenochtend om 10.30 uur zal de Landsminister Pauw officieel afscheid nemen van de Inspecteur van de Scheepvaartinspectie oud-kapitein De Haan. Hierbij wordt tegelijk de dienst Scheepvaartinspectie overgedragen aan de opvolger van kapitein De Haan, de heer S. J. Smit Het een en ander vindt plaats in het kantoor van de Scheepvaartinspectie in het Fort Amsterdam.

Echtgenote van Sjon Cai 70 jaar

W'stad. — Gisteravond heeft onder enorme belangstelling van familieleden en vrienden Mevr. Eveline Winkel-Schemel, echtgenote van onze bekende stadgenoot Sjon Cai Winkel, haar 70ste verjaardag gevierd.

Talloze feestvierenden verzamelden zich tussen de schat van bloemen en culinairische kostelijkheden welke op de tafels prijkten. Van heide en ver waren kinderen en kleinkinderen bijeen gekomen om van hun medeleven te doen blijken.

Onze hartelijke gelukwensen voor Mevr. Eveline Winkel-Schemel.

Bemiddeling en opsporing

W'stad. — Wederom had de **Kinder-Zeden Politie** over het algemeen een rustige dag.

Er werd opsporing verzocht van een meisje van 19 jaar welke opsporing aan het licht bracht, dat de jongedame met haar aanstaande op stap was.

Verder werden twee gevallen van bemiddeling voorgelegd.

Het Campo leverde werk toen om kwart voor een des nachts een der inwonende dames ruzie kreeg met een chauffeur en zij een klap op het hoofd ontving waardoor een kunsttand het begaf.

De chauffeur moet de dokters-kosten dragen.

Slechts een lichte aanrijding

Willemstad. — De **Verkeers-politie** maakte één proces-verbaal en behandelde bovendien vier lichte aanrijdingen.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De NY-effectenbeurs opende gisteren onregelmatig, waarna een vaste stemming echter de overhand kreeg. In de namiddag werd de stemming evenwel weer zwakker als gevolg van de teleurstellende ontvangsten in Augustus van de spoorwegen en de winstnemingen tegen het slot, waren oorzaak dat de markt nauwelijks prijhoudend sloot.

Aantal verhandelde fondsen 1176; hoger 349; lager 541; onveranderd 286; aandelenomzet 1.800.000; obligatieomzet $ 2.662.000.

De koersen luiden:

American Tel and Tel	172 1/2
Anaconda	42 1/8
Bethlehem Steel	78 1/2
Dupont de Nemours	147 1 4
General Electric	43 3/4
General Motors	93
Int. Tel and Tel.	21 3/4
Shell Oil	60 1/2
Standard Oil of New Jersey	57
U.S. Steel	100 7/8
Royal Dutch	57

Het Amsterdamse Effectenbeurs reageerde op het uitbreken der vijandelijkheden. De internationale fondsen noteerden maximaal twee punten lager bij geringe activiteit.

Sjon Foi

Zilveren Jubilaresse

Willemstad. — Heden herdenkt Mejuffrouw Florence (Sjon Foi) Hudson het feit, dat zij 25 jaar lang in trouwe dienst is bij de Zusters van het St Martinuscollege.

Een ieder, die de sympathieke figuur van Sjon Foi kent, zal begrijpen dat de Zusters voldaan zijn met het geluk, dat zij van zulk een trouwe hulp zolang hebben mogen profiteren.

Onze hartelijke gelukwensen gaan uit naar Sjon Foi met de hoop, dat zij nog lang moge leven en werken „mei-mei di nos"!

Zondag van de zee

Willemstad. — Op Zondag 3 October viert „Het Apostolaat ter Zee" de Zeemans-Zondag. Op die dag wordt er des morgens om negen uur door de Havenaalmoezenier een plechtige H. Mis opgedragen in de Santa Ana Kerk — Breedestraat voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van alle Zeevarenden en hun families en voor de Medewerkenden van het Zeemanswerk.

Na deze H. Mis is er een kleine ontvangst en koffietafel in het Zeemanshuis tot 11.30 uur.

„Ocean Monarch" naar Curacao

Willemstad. — In aanvulling op de door de „Amigoe" gepubliceerde lijst van toeristenschepen, die in onze haven worden verwacht, deelde het Toeristenbureau ons mede, dat het toeristenschip **„Ocean Monarch"** op Maandag 10 Januari en op Woensdag 2 Maart 1955 in onze haven kan worden verwacht. Bedoeld schip blijft resp. 9 en 11 uur binnen.

Zoals bekend wordt de „Nassau" op Zondag 3 October as. verwacht als eerste schip in deze periode. Dit laatste schip heeft 510 passagiers aan boord. De winkels zullen open zijn van 7.30 tot 14.00 uur.

Journaal van de Mobiele Brigade

— Willemstad. — **De Mobiele Brigade en Straatdienst** maakten 10 procesverbalen en verleende 19 maal assistentie, terwijl zij 6 waarschuwingen uitdeelden.

Bij de Mijn-maatschappij op New-Port werd een man van het terrein verwijderd die klappen uitdeelde in plaats van te werken.

Het Campo werd in het afgelopen etmaal ten tweede male verontrust door een Noorse zeeman, die blijkbaar alergisch was voor glas: hij brak tenminste achtereenvolgens de bril van een bezoeker en vervolgens de voorruit van een autobus.

Ook in Rooi Santo werd assistentie verleend om een oude burenruzie de kop in te drukken. Een dochtertje van tien jaar wierp een steen naar de hond van een buur die niet beter was dan een verre vriend, omdat dit huisdier achter de varkens van de tegenpartij aanzat: ruwe woorden werden heen en weer gekaatst.

Lelienberg was ook getuige van misgrepen. Daar wordt een huis gebouwd en de eigenaar bevond dat enkele dwarsbalken, die ter plaatse lagen door baldadigheid beschadigd werden.

Sportdag zeer geslaagd

Willemstad. — Vele dames en heren vulden de zaal van La Casa Dominicana, alwaar door de „Directiva de la Sección Deportiva" een echte Dominicaans sportdag werd gehouden.

De bedoeling was om de honkbalspelers meer te verenigen, opdat allen zich één gevoelen op het sportveld. De directeur van La Casa Dominicana, Don Andrés Julio Espinal, en de vice-consul Don Pedro Fernandez Peix, waren aanwezig, evenals vele genodigden. Quarteto Alegre, onder leiding van Ruben La Cruz, zorgde voor de muzikale omlijsting. Verschillende mooie prijzen werden verloot.

Namens de firma Mosaico La Perfección werd aan Galan Wilson, de beste honkbalspeler van het jaar ('53—'54) een zilveren beker aangeboden door mej. Aunsunción Zabala.

De heer Espinal sprak enige woorden bij de uitreiking. Galan Wilson dankte hem hiervoor.

Guillermo Rosario (Curaçao Deportivo) beloofde binnenkort een lezing te houden in La Casa Dominicana.

WEST-END:
„El señor fotografo" 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„It came from Outer Space" 19.00 en 21.00 uur. (3—D.)

ROXY:
„Otros tiempos"; 19.00 en 21.00 uur

CARIBE:
„Los solterones"; 20.00 uur.

ROYAL:
„Strange fascination"; 20.00 uur

REX:
„Por cuatro dias loco"; 20.00 uur

SUFFISANT-THEATER:
„Torpedo alley"; 20.00 uur.

WIT GELE KRUIS:
De nachtdienst wordt waargenomen door zuster van Achtmaal, Nieuwindstraat 22a, tel 3773

APOTHEKEN:
De nachtdienst wordt waargenomen in *Otrabanda* door *Botica Brion*, Brionplein 29, tel: 3222; in *Punda* door *Botica Juliana, Julianaplein* 6 — tel. 2400.

Nieuws uit de ring

Goede partijen in Monte Carmelo

Willemstad. — Op Zaterdag 2 October a.s. wordt in het Monte Carmelo Square Garden weer een interessante serie bokswedstrijden gehouden. Het programma verluidt twee wedstrijden van 10 ronden, een van 6 en twee van 4. De beide partijen van 10 ronden moeten de beslissing brengen wie Kampioen-Middelgewicht van Curaçao wordt. Hier volgt het programma voor Zaterdag a.s.

Young Tunney v.s. Little Dinamite
(10 ronden)

Young Gavilan v.s. Diamante Negro
(10 ronden)

Young Sandy Saddler v.s. Powerglide
(6 ronden)

Pinto Pareira v.s. Young Flores
(4 ronden)

Cocao Kid v.s. Cira Canster
(4 ronden)

Het zullen ongetwijfeld goede wedstrijden worden. Promotor Cardoze zorgt weer voor een aantrekkelijke

Little Dinamite heeft op Aruba Candelario Suarez knockout geslagen. De partij van Zaterdag belooft zeer interessant te worden.

Vervolg Zaak Schouten

lepeltje?" De verdediging vroeg, wanneer het inderdaad zo belangrijk is te weten of het mes dien avond uit de keuken is gehaald, waarom dan geen onderzoek is ingesteld om te weten te komen wat voor andere voorwerpen wel in de slaapkamer aanwezig waren, die uit de keuken afkomstig zijn. „Ik heb twee getuigen die in de slaapkamer een glas met (suiker-)water hebben zien staan." De verdediger zag echter de belangrijkheid van dit „alles wat om de zaak heenhangt" niet in.

Paula Sr. kwam met zijn getuigenverklaring na zes maanden. Ook hij wist precies te vertellen over de bewuste avond namelijk, dat hij de stem van de dienstbode, die in het benedenhuis in de Abraham de Veerstraat werkzaam is, en waarmede hij nooit gesproken heeft, te hebben gehoord. De dienstbode zou zich in de koraal hebben bevonden op de avond van het gebeuren. De verdediging noemde dit alles zeer eigenaardig. Vreemd is ook dat de Officier van Justitie in Eerste Aanleg het geval als mishandeling heeft geclassificeerd. Nu wist het O.M. echter het geval als doodslag te doen gelden.

De verdediging weerlegde vervolgens nog enkele feiten, die door het O.M. naar voren waren gebracht en eiste ontslag van verdere rechtsvervolging. Mr. van der Meer achtte noodweer oftewel noodweer exces aanwezig. Na een korte schorsing van het Hof, maakte de President bekend dat de uitspraak over 14 dagen zou zijn.

Het weer

Max. temp. 31.6 C (88.9 F); Min. temp. 27.0 C (80 F); Gem. 28.7 C (83.7 F).

Max. wind 20, min. wind 6, gem. 13 knopen.

Vochtigheid 71%. Neerslag geen. Helder 7, licht bew. 5 bewolkt 12 uren.

Haven: Vrachtschepen 3 in, Tankschepen 10 in, Zeilschepen 5 in. Passagiers landend 10, doorgaand 188.

Hato: Vliegtuigen 13 in, 12 uit. Passagiers landend 90, vertrokken 34 doorgaand 27.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Zondag uit Curaçao vertrok, landde Maandag om 23.10 uur op Schiphol (Amsterdam). De machine, vertrokken Maandag van Curaçao, arriveerde Dinsdag om 17 uur op Schiphol, terwijl het toestel, dat Maandag van Amsterdam vertrok, hedenochtend om 01.00 uur op Curaçao aankwam.

Accent on Rhytm

Glenn Miller, man van de „new sound"

Wie herinnert zich niet uit de dagen vlak na de bevrijding de golf van Amerikaanse jazz-muziek, die met de G.I.'s en Canadezen Europa overstroomde? „In the mood", „Moonlight Serenade" en „American Patrol" heetten die geladen nummers, die spoedig synoniem werden met de kauwgom en het uniform van de bevrijders. Hier werden de bevrijdingsfeesten gevierd met de dansmuziek van Glenn Miller. Maar voor de Amerikaanse strijdkrachten bracht Glenn Miller reeds in oorlogstijd de muzikale opbeuring van thuis, waardoor een nummer als „I walk alone" terecht klassiek werd. Drie jaar stond zijn orkest met het „nieuw geluid" aan de top. Triomfantelijk geblazen jazz vol Amerikaans „pep", die de jeugd stormenderhand had veroverd.

In **„The Glenn Miller Story"**, die in Roxy verspeeld wordt, is de tijdens de Tweede Wereldoorlog spelende episode het boeiendst. Het orkest — met majoor Glenn Miller in uniform als leider-trombonist — trad op voor de „forces" in een vliegtuighangar, in de tuin van een hospitaal tijdens de Engelse „Blitz" en in een studio van de BBC, terwijl de V-1's overgierden. Kerstmis 1944 zou het eerste concert na de invasie op het vasteland brengen. Het optreden ging door, maar Glenn Miller kwam een dag tevoren om het leven toen zijn vliegtuig werd neergehaald.

Zijn levensverhaal is op typisch-Amerikaanse manier gefilmd, met grote concessies aan de kassa, zodat June Allyson (als zijn vrouw) te vaak en te zoetelijk haar olijke snoet in het verhaal moet steken. Zij lijkt bijna te intelligent om de flauwe ziekenhuis- en geadopteerde kinderen-scènes overtuigd te spelen. Ook de in het verhaal voorkomende musici en familieleden doen afbreuk aan een zuivere sfeer door aanhoudend een verzameling glimlachende bovenste-besten uit te hangen. De film steunt daarom vrijwel op de hoofdrol.

Glenn Miller was een hoekige, bijziende en beetje verlegen jongeman, die zijn onzekerheid graag overschreeuwde. Dus engageerde Hollywood zijn enige acteur in dit „genre": de sympathieke slungel James Stewart. Wat hij van zijn moeilijke rol maakte — Glenn Miller was een tijdgenoot, dus Stewart mocht er niet te ver naast zijn — is bewonderenswaardig. In het begin komt hij niet gemakkelijk van zijn prototype los, maar in de tweede helft krijgt zijn gestalte karakter en wordt hij de in khaki uniform gestoken officier met het bedremmelde brilletje, die de militaire Amerikaanse jeugd aan zijn voeten deed liggen door de „new sound" van zijn orkest en de moed van zijn optreden onder oorlogsomstandigheden. Glenn Miller, zoals hij geweest moet zijn.

Een film, die vooral in de smaak zal vallen van de jazzliefhebbers. Zij komen ruimschoots aan hun trekken. Louis Armstrong en Gene Krupa (in een onvervalste jamsession), Ben Pollack en de troepenzangeres Frances Langford droegen bij aan de muziek, die in een film als deze natuurlijk haar plaats heeft en met overtuigende glans „doorkomt".

Een bijwijlen wat sentimentele, maar door spel en muziek toch boeiende film over het leven van een Amerikaanse musicus, die veel heeft betekend.

Dit weekend in Roxy

Drie dimension heeft nog steeds zijn aantrekkelijkheden. Cinelandia vertoonde gistravond een nieuw product: „It came from Outer Space", waarin de verschillende trucjes van het 3-D filmsysteem rijkelijk benut worden.

De schrijver van het verhaal blijkt over goede fantasie te beschikken.

Het gebeurt op een rustige avond, dat plotseling in het woestijnland van Noord Amrika een enorme meteor neervalt. Een „star gazer" (sterrenkijker) gaat naar de plaats waar de meteor is neergevallen, maar ontdekt daar iets vreemds: een soort schip, diep in de geslagen krater.

Wanneer hij later zijn verhalen vertelt, gelooft niemand hem natuurlijk. Langzamerhand echter beginnen er dingen te gebeuren, die er op wijzen, dat wel degelijk iets gebeurt moet zijn, dat er wel degelijk iets geland is dat niet van de Moeder Aarde zelf afkomstig is.

Mensen verdwijnen en figuren van de zon (dit keer eens niet van Mars) nemen de gestalten aan van de verdwenen personen. Het verhaal doet al spoedig blijken, dat er een *Zonneschip* per ongeluk op aarde geland moet zijn. Het was inderdaad op weg naar een andere planeet, maar landde hier bij vergissing. Slechts enkele dagen neemt het, om het ruimteschip weer te herstellen van de schade bij de landing opgelopen. John Putman (Richard Carlson) de sterrenkijker komt in een zeer nauw contact met de Zonnemensen. Hij helpt hen verschillende malen.

Wat er echter verder in deze spannende film te beleven valt, kan men hedenavond zelf gaan zien in het Cinelandia theater. Wel verklappen wij nog, dat de opnamen van vallende stenen zeer goed zijn geslaagd. In deze film wordt werkelijk het gezegde „het vliegt de zaal in" waar gemaakt.

Het filmwerk is vervaardigd door Universal International. Medespelenden zijn Barbara Rush en Charles Drake.

God heeft ons een dochter geschonken die wij

BERNADETTE MARIE ANTOINETTE

noemen.

De dankbare ouders

A. B. Lo-Fo-Wong-Martijn

Sanatorium, 29-9-54.

Met blijdschap en dank aan God geven wij kennis van de geboorte van ons dochtertje

Marianne Philomène

J. G. van DELDEN
M. G. van DELDEN-PALM

St. Elisabeth's Gasthuis — Curaçao, 29 Sept. 1954

Atoomenergie KWAM GEEN OGENBLIK TE VROEG

Onze samenleving heeft een niet te stillen honger naar energie

(Bijzondere correspondentie)

Het is de tragedie van het atoomtijdperk, dat de ontsluiting van de ontzaglijke energiebron, verborgen in de onzichtbaar kleine atoomkern, het eerst is aangewend in dienst van de vernietiging van de mens en dat in de toekomst dreigt in dienst gesteld te worden van een catastrofale ontwrichting van samenleving en cultuur.

Zijn de geleerden schuld? Het handjevol atoomgeleerden — nu illustere namen —, dat aan de universiteit van Kopenhagen, Göttingen en Cambridge maar dan ook, in de twintiger en dertiger jaren hun baanbrekende ontdekkingen in de oneindig kleine wereld van het ongeziene, in die geheimzinnige microcosmos van atoom en atoomkern, deden? En later de mannen van Oak Ridge en Los Alamos, de Amerikaanse atoomspecialisten? Zij wisten toch wat zij de mens in handen gaven?

Baby van Faraday

Het is de vraag naar het punt, waarheen de wetenschap, die zich daar aandient, de mensheid voert. Een uiterst belangrijke en een beklemmende vraag. En een vraag, die in onze dagen niet maar met een hooggesteld optimisme is af te doen. Dat was zij in het verleden wel. Want de vraag is niet nieuw.

Toen meer dan honderd jaar geleden de Engelse natuurkundige Michael Faraday in Londen een voordracht hield, waarbij zijn proeven op het terrein van de electro-magnetische inductie demonstreerde, kwam na afloop een dame naar hem toe met de vraag: „Wat is het nut van dat alles?" Het antwoord van de man van de wetenschap was een wedervraag: „Mevrouw, wat is het nut van een baby?" De baby wordt groot. Hij kan een zegen worden voor zijn medemensen. Maar ook een onnut wezen, of zelfs een misdadiger.

Bij de geboorte van het atoomtijdperk was zulk een blijmoedig optimisme als Faraday opbracht, niet mogelijk.

Zeker niet voor de geleerden, die zich met de ontsluiering van de atoomgeheimen bezig hielden.

Beklemmend conflict

Zij wisten, wat zij de mens in handen gaven.

Zij wisten het, en zij vreesden. Hun hart was niet gerust. Hun geschriften wezen het uit. „I'm a frightened man", klaagde de Nobelprijswinnaar Urey. „Knowledge is power, not wisdom", zei Millikan bezorgd. „What hath man wrought", klaagt Lawrence. Zij vreesden. En twee maanden vóór Hirosjima, op 11 Juni 1945, boden zij het Amerikaanse Secretary of War een rapport aan, waarin zij wezen op de zeer ernstige politieke en morele consequenties, die voortvloeiden uit het gebruik van de atoomenergie voor oorlogsdoeleinden. Zij

Leven met het atoom

verkeerden in geestelijke nood. Zij smeekten als het ware, de atoombom niet te gebruiken voor een verrassende aanval op Japan, maar slechts nog als een waarschuwende demonstratie aan de vijand, ergens op een onbewoond eiland of in een woestijn.

Was het naïef? In die dagen, dat de wereldbrand al bijna zes jaar woedde en maar geen einde scheen te willen nemen? In ieder geval hun ideeën vonden geen instemming bij de autoriteiten, die in de V.S. de hoogste militaire beslissingen namen.

De mannen die het nieuwe wereldtijdperk, het atoomtijdperk, voorbereidden, werkten niet in ivoren torens. Zij wisten, dat de mensheid met het atoom zou leven en niet door het atoom zou sterven. Zij zagen echter, beter dan enig ander, verbijsterende perspectieven en voelden een morele verplichting tot aan het gewetensconflict toe.

Een beklemmend conflict, dat zich in onze dagen overigens niet uitsluitend op het terrein van de kernphysica presenteert, maar ook op dat van de andere exacte wetenschappen. Het is, zoals wij zeiden, niet eens een nieuw probleem. Maar het wordt méér toegespitst, naarmate de exacte wetenschappen verder doorstoten naar de kern van de dingen. Hoe groter de macht wordt, welke de wetenschap in de handen van de mens legt, des te dreigender en beklemmender, des te huiveringwekkender en onontkoombaarder worden de gevaren welke een misbruik van deze macht met zich brengt.

Het is een groot, en niet te ontlopen probleem. Te groot, te veelomvattend en te diepgaand overigens, dan dat het hier, als terloops, afgedaan zou kunnen worden. Het kan alleen maar worden gesignaleerd en aangeduid.

In ieder geval is het goed een tweevoudige onderscheiding te maken.

De verworvenheden der wetenschap kunnen het mensdom ten zegen strekken, maar ook tot vloek. Dat heeft niet zozeer de wetenschapsman in handen, als de mens die deze wetenschappelijke resultaten in het practische leven gaat toepassen en gebruiken.

De verantwoordelijkheid van de wetenschap is de verantwoordelijkheid van de mens zelve.

Zo is het ook op het terrein van de atoomwetenschap en haar toepassingen.

De doorvorsing van de geheimen van atoom en atoomkern, de ontsluiting daarvan, is de taak van de zuivere wetenschap. Daarbij komen mogelijkheden van toepassing aan het licht. Zij signaleert die en laat de rest over aan anderen. De verwezenlijking van die mogelijkheden is de taak van de toegepaste wetenschap en de techniek.

Zo heeft, bijvoorbeeld, de zuivere wetenschap de ontzaglijke energievoorraden gesignaleerd, opgetast als het ware in de nietige atoomkern. Dat was de eerste stap. Een theoretische.

Het was aan Einstein, dat de wereld dit inzicht dankt. In 1905 gaf hij als zijn overtuiging te kennen, dat de eeuwenoude idee van de onveranderlijkheid van de hoeveelheid materie — later geformuleerd in het principe van het behoud van de massa — geen absolute gelding bezat. Er bestond een samenhang tussen massa en energie. Een zeer nauwe samenhang. Zij waren niet twee van elkaar onafhankelijke grootheden, doch aan elke vorm van energie is ook massa verbonden en omgekeerd is elke massa een vorm van energie. Een revolutionair inzicht, dat insloot, dat ook materie die in rust is, een specifieke energie bezit, als het ware energie in geweldig geconcentreerde vorm is. Een onvoorstelbaar grote hoeveelheid energie.

Wanneer de mogelijkheid zou bestaan één gram materie volledig om te zetten in electrische energie — te dematerialiseren — dan zou de hoeveelheid energie daarvan niet minder dan 25 millioen kilowattuur bedragen. Dat is 3 milliard maal zoveel energie als door het verbranden van een stuk steenkool van hetzelfde gewicht kan verkregen worden.

Het was een theoretisch inzicht, in 1905 en lang daarna. En het leek een cerebrale Spielerei. Het was een imponerend en een fascinerend denkbeeld, maar zou het ooit practische zin krijgen? De ontsluiting van deze schatkamer was niet het doel, dat de zuivere wetenschap zich nu plotseling ging stellen. Haar doel was en bleef: de ontsluiering van de geheimen van de atoomkern, het verrijken van ons inzicht in de ons omringende natuur. Toen zij daarin genoegzaam gevorderd was, was het [illegible] de toegepaste wetenschap en de techniek zich tot taak [illegible] de energierijkdommen [illegible] mer van de atoomkern [illegible] te stellen van de mensheid.

Dat is aanvankelijk geschied met het doel ze aan te wenden voor het zaaien van dood en verderf. Onder de druk van de omstandigheden. Omstandigheden, die er overigens ook toe hebben bijgedragen het aanbreken van de tweede fase, de aanwending van deze energierijkdommen tot heil van de mensheid, te versnellen.

Deze energierijkdommen — of liever, nog slechts één zeer klein gedeelte er van. Want het is niet — of misschien nog niet — mogelijk, de materie g e h e e l om te zetten in energie. Bij de atoomsplijting wordt, hoe machtig ook haar effect, slechts een zeer gering gedeelte van de in de atoomkern voorhanden materie in energie omgezet. Werd deze volledig omgezet in energie, dan zou de materie worden g e d e m a t e r i a l i s e e r d. Ze zou restloos in energie opgaan. En daar is nog geen uitzicht op.

Hoe uitermate gering het omgezette gedeelte is, blijkt wel uit het feit, dat b.v. in de atoombom op elke 1000 gram van de explosieve materie er hoogstens 1 gram in energie wordt omgezet. Dat is dus 0.1 percent.

Dat mag misschien even „een gevoel van teleurstelling" opwekken; het is niettemin een geweldige prestatie, een ontzaglijke vooruitgang. Hoe ontzaglijk, dat blijkt weer uit de cijfers. Want bij de gebruikelijke vorm van energiewinning, de verbranding van koolstof, wordt op elke 1000 gram materie slechts 10 millioenste gram in energie omgezet.

Geen wonder dus, dat de kernsplijting dus als een enorme bron van energie kon worden begroet.

Onze moderne, technocratische samenleving heeft een niet te stillen honger naar energie. Haar energiebehoeften zijn nog steeds stijgend. Steeds meer energie moet geproduceerd worden om aan deze groeiende behoeften te voldoen. En dit, terwijl deze energieproductie reeds zeer groot is.

In ons land b.v. ligt de gemiddelde energieproductie per hoofd ergens in de buurt van 16.000 kilowattuur per jaar.

De bronnen, welke de mensheid daarvoor ter beschikking staan, in onze steenkool- en oliereserves en onze waterkracht, zijn beperkt en geenszins onuitputtelijk. Integendeel met angst en vrees ziet men het fatale ogenblik, waarop zij uitgeput zullen zijn, naderschrijden. Dit is te benauwender, daar wij met de voorhanden energie allerminst zuinig omspringen.

Er wordt een ontzaglijke hoeveelheid kostbare energie verspild. Genoeg om een Stuart Chase het woord „The tragedy of waste" in de mond te geven. Een tragedie, inderdaad. Want een energietekort in de naaste toekomst is allerminst ondenkbaar. Er zijn daarover zeer sombere geluiden gehoord.

De inzichten o.v. van prof. R. J. van Bemmelen over de uitputting van de grondstoffenbronnen en een recente publicatie als die van de Amerikaanse ingenieur Palmer Putnam, „Energy in the Future", geschreven in opdracht van de Amerikaanse Commissie voor de Atoomenergie, zijn geenszins optimistisch.

De ontsluiting en de beschikbaarstelling van de rijke bron, die de atoomenergie is, is daarom wonderlijk juist op tijd gekomen, maar ook geen ogenblik te vroeg.

MR H. C. M. EDELMAN

Prof. Einstein, de man, die met zijn relativiteitstheorie de weg opende voor het onderzoek naar de energie der materie in rust, is onlangs bij gelegenheid van zijn verjaardag door een delegatie van Amerikaanse universiteiten een album aangeboden met handtekeningen van zijn bewonderaars. Einstein heeft de basis gelegd voor het onderzoek naar de kernenenergie door middel van atoomsplitsing.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

85

„Geestdrift is niet genoeg, begrijpt u," zei Hadfield.

„Dat begrijp ik volkomen."

„Deze kleine wereld van ons is op twee dingen gegrondvest — bekwaamheid en hard werken. Zonder die twee dingen zouden we even goed terug kunnen gaan naar de aarde."

„Ik ben niet bang om te werken, en ik ben er zeker van, dat ik gauw genoeg zal weten om hier administratief werk te doen — en ook om een onderdeel van de technische dienst waar te nemen."

Dit was waarschijnlijk wel zo, dacht Hadfield, en Gibson was er intelligent genoeg voor; maar er werd meer dan intelligentie vereist; persoonlijke factoren speelden al een even grote rol. Het zou het beste zijn om Gibson maar niet te veel hoop te geven totdat hij nadere informaties genomen en er met Whittaker over gesproken had.

„Weet u, wat u het beste doen kunt?" zei Hadfield. „U zendt een voorlopig verzoekschrift in om hier te blijven, en ik zal het doorgeven naar de aarde. Binnen een week kunnen we antwoord hebben. Natuurlijk: als ze er afwijzend op beschikken kunnen we er hier ook niets aan doen."

Gibson betwijfelde dit, want hij wist hoe weinig notitie hij nam van de aardse voorschriften, wanneer die niet met zijn plannen strookten. Maar hij zei enkel: „En als ze er op de aarde mee accoord gaan, dan zal de beslissing wel aan u zijn?"

„Ja, dan zal ik er eens over gaan denken."

Dat was nogal bevredigend, dacht Gibson. Nu hij de grote stap gezet had, voelde hij zich immers opgelucht, alsof hij nu van alle verantwoordelijkheid af was. Hij hoefde zich slechts met de stroom te laten meedrijven in afwachting van de dingen, die komen zouden.

De deur van de luchtsluis ging voor hen open en de Vlo ratelde de stad binnen. Zelfs als hij een vergissing maakte, was het zo erg nog niet; dan kon hij altijd met het volgende wereldruimteschip teruggaan — of met het dááropvolgende.

Maar er was geen twijfel aan mogelijk, dat hij op Mars veranderd was. Hij wist, wat sommige van zijn vrienden zouden zeggen, als ze het nieuws lazen. „Heb je het gehoord van Martin? Het schijnt, alsof Mars een man van hem gemaakt heeft. Wie had dat kunnen denken?"

Die gedachte deed Gibson wel een beetje huiveren. Hij was niet van plan om een soort stichtelijk voorbeeld voor wie ook te worden, zolang hij het vermijden kon. Zelfs in zijn sentimenteelste momenten had hij nooit iets gevoeld voor die zelfbehaaglijke en zelfgenoegzame Victoriaanse parabels over luie, egocentrische mannen, die uiteindelijk bruikbare leden van de maatschappij werden. Maar hij was er vreselijk bang voor, dat hemzelf zoiets overkomen ging.

VEERTIENDE HOOFDSTUK

Kom er mee voor de dag, Jimmy, wat heb je op je hart? Je schijnt maar weinig eetlust te hebben vanmorgen."

Jimmy knoeide gemelijk met de synthetische omelet op zijn bord die hij reeds in microscopisch kleine stukjes had gesneden.

„Ik dacht aan Irene en hoe jammer het is, dat ze nooit een kans gehad heeft om iets van de aarde te zien."

„Ben je er zeker van, dat ze dat wel zou willen? Ik heb hier nog nooit iemand een goed woord over dat planeetje horen zeggen."

„O ja, ze wil het zeker. Ik heb het haar gevraagd."

„Draai er maar niet omheen. Wat zijn jullie tweetjes van plan? Wil je haar schaken met de Ares?"

Jimmy glimlachte als een boer, die kiespijn heeft.

„Dat is geen gek idee, maar het zal zo gemakkelijk niet gaan! Maar zeg nu eens eerlijk, vindt u niet, dat Irene naar de aarde terug moet om haar opvoeding te voltooien? Als ze hier blijft, dan groeit ze op als een — een —"

„Een eenvoudig, argeloos meisje van buiten — een echt provinciaaltje? Dat bedoel je toch?"

„Zo iets van dien aard, ja, — maar u zegt het wel wat ruw."

„Het spijt me, ik bedoelde het niet zo. Maar om je de waarheid te zeggen, ik ben het wel enigszins met je eens. Ik heb er al vaker aan gedacht. Ik geloof, dat het goed zou zijn, als iemand er eens met Hadfield over sprak."

„Dat is nu juist wat —", begon Jimmy opgewonden „—wat jij en Irene mij willen laten doen?"

Jimmy stak zijn handen omhoog in wanhoop.

„Het is onmogelijk om iets voor u te verbergen. Ja".

„Als je me dat gelijk gezegd had zouden we niet zoveel woorden hebben hoeven te verspillen. Maar zeg me eens eerlijk, Jimmy: hoe ernstig meen je het met Irene?"

Jimmy beantwoordde zijn blik zo vastberaden, dat Gibson eigenlijk geen antwoord meer nodig had.

„Ik meen het doodernstig; u moet dat weten. Ik wil met haar trouwen, zo gauw ze oud genoeg is — en ik m'n eigen kost kan verdienen".

Het was een ogenblik volkomen stil; toen antwoordde Gibson:

„Je had een slechtere keus kunnen doen. Het is een erg aardig meisje. En ik geloof, dat het heel goed voor haar zal zijn als ze een jaar of wat op de aarde doorbrengt. Toch zou ik er Hadfield op het ogenblik liever niet over aanspreken. Hij heeft het erg druk en — wel, ik heb hem zelf al met een verzoek lastig gevallen".

„Zo?" zei Jimmy en keek geïnteresseerd op.

Gibson schraapte z'n keel.

„Het moet toch een dezer dagen bekend worden, maar zeg het nog niet tegen de anderen. Ik heb gevraagd om op Mars te mogen blijven".

„Goeie hemel!" riep Jimmy uit. „Dat is — wel, dat is een hele stap".

Gibson onderdrukte een glimlach.

„Vind je het verstandig van me?"

„Maar ja — natuurlijk! Ik zou het zelf willen doen".

„Zelfs als Irene naar de aarde terug zou gaan?" vroeg Gibson droogweg.

„Dat is niet fair! Maar hoelang denkt u te blijven?"

„Dat weet ik eerlijk gezegd nog niet Het hangt van zoveel dingen af. Ik zal bijvoorbeeld een beroep moeten leren".

„Wat voor beroep?"

„Iets dat mij ligt — en productief is. Enig idee?" *(Wordt vervolgd)*

Avonturen van PILOOT STORM

628) Het hele „luchtgewicht had nog geen drie minuten geduurd en na nog een minuut waren de zegevierende straaljagers al uit het gezicht verdwenen ook.

De vliegboot mocht nu niet meer „meedoen" met manouvres, wat captain Kelly wel een beetje spijtig vond. Het ging nu in rechte lijn naar het verzamelpunt, een der geheime duikbootbasis die de Amerikaanse marine had aangelegd aan de rand van de grote ijskap welke de top van de wereld bedekt. Na een klein uur vliegen waren zij boven de haven en kon piloot Storm zich opnieuw vergapen aan de grootse opzet van dit alles. „Maar" wilde hij van Kelly weten, „hie komen die duikboten binnen? De hele haven is ingesloten door drijfijs". De captain haalde zijn schouders op en lachtte.

„Eigenlijk weer een militair geheim. Maar ik geloof, dat jij het niet zo gauw aan je buurlui zult verklappen. Nou, het is helemaal niet zo bijzonder. Je weet natuurlijk alles van het „schnorkel" systeem, dat een landsman man jouw enige jaren geleden met succes toepaste. Wel, dat is door ons zozeer ontwikkeld, dat wij nu duizend kilometers onder water en dus ook, onder drijfijs kunnen afleggen.

Het magische radar-oog geeft een naukeurig beeld van de structuur der ijsvelden, waar men onderdoorvaart"

Kanon gestolen

De groenen van het Collegium Studiosorum Veritas hebben Donderdagavond in Breda bij het Mastbosch een kanon, dat eigendom is van de K. M. A., ontvreemd. Dit kanon wordt ieder jaar door de jongerejaars-cadetten op de ouderejaarscadetten veroverd en in triomf met muziek door de stad Breda naar de K. M. A. gebracht.

Maar dit jaar zijn de groenen van Utrecht op eigen initiatief deze mensen vóór geweest en hebben dit kanon in Utrecht neergezet, waar het op het ogenblik op de Sociëteit „Eigen Huis" staat.

Toen zij om negen uur in Breda aankwamen, werden zij aanvankelijk in hun activiteiten gestoord door een manoeuvre van militairen, die in de buurt van het Mastbosch aan de gang was, maar een prettige omstandigheid was, dat de lichtkogel, die toevallig werd afgeschoten, hun werk een beetje belichtte.

Waarschijnlijk zullen de leden van de K. M. A. dit niet op zich laten zitten en dezer dagen in Utrecht verschijnen, om hun trofee terug te halen.

Russische experts of niets

Amsterdam. — Onder de titel „Geen Dollars Wel Roebels", schrijft het „Algemeen Handelsblad" het navolgende:

De weigering van de Amerikaanse senaat om zich vast te leggen aan deelneming aan de Technische Hulpverlening van de Verenigde Naties in 1955 dreigt een boemerang te worden, want nu treedt de Sovjet-Unie als een ernstige mededinger in het strijdperk. Na het program jarenlang te hebben geboycot, is Rusland een half jaar geleden toegetreden. Het bood onmiddellijk links en rechts zijn experst aan. Het had tot dusver weinig succes: slechts India en Birma bleken bereid, elk één Sovjet-burger als deskundige te laten komen.

Door de beslissing van het Amerikaanse Congres om voorlopig geen financiële toezegging te doen voor 1955 is nu het fonds zwaar gehandicapt: het kan nog slechts werken tot Maart. Het heeft echter nog geen kopeke uitgegeven van de 4 millioen roebel, die Rusland voor dit fonds heeft toegezegd; dit geld zou men kunnen gebruiken voor de salarissen van 100 of meer Russische experts! Verder is er ook nog 400.000 dollar in plaatselijke valuta toegezegd door Tsjechoslowakije, Polen, Wit Rusland en de Oekraïne. Waar dit toe zou kunnen leiden, is duidelijk het ogenblik breekt aan, waarop men een land, dat om deskundige hulp vraagt, voor de keuze moet stellen: „Russische experts of niets!"

Er is nog een andere kant aan de zaak: men heeft op het ogenblik als experts in dienst: 308 Engelsen, 306 Amerikanen, 161 Fransen, 117 Nederlanders en verder kleinere aantallen Canadezen, Indiërs enz.

De reden, dat Engeland de Amerikanen van de eerste plaats heeft gedrongen is, dat sommige landen, die om deskundigen hebben gevraagd geen lust hebben om te wachten op de tijdrovende „security clearance", die het State Department voorschrijft voor Amerikanen, die zich beschikbaar stellen om naar de achtergebleven gebieden te worden uitgezonden. Of Amerika ermee gebaat is, dat in hun plaats Russen worden gestuurd, is een vraag, die iedereen voor zichzelf kan beantwoorden!

Rotte appelen voor Wyshinsky

New York. — Aanhangers van de Amerikaanse vereniging van „Vrije Oekrainers" hebben bij het gebouw van de Verenigde Naties in New York een betoging gehouden tegen de Sovjet-Unie.

Toen de leider der Sovjet-delegatie arriveerde, is zijn auto bekogeld met rotte appelen. In de vergaderzaal van de algemene vergadering zijn vlugschriften verspreid, waarin tegen de aanwezigheid van Wysjinsky werd geprotesteerd.

Tiende bevrijdingsviering te Nijmegen

Jan van Hoofmonument bij Waalbrug onthuld

(Van onze correspondent in Oost-Nederland)

1944-17-9-1954

NIJMEGEN

Nijmegen is onlangs, na tien jaar, opnieuw bevrijd. De gedenkwaardige dagen van die Septembermaand 1944 zijn daar opnieuw tot een bijna tastbare herinnering geworden in de harten van die velen, die in de feestende Keizer Karelstad tezamen waren gekomen om de tiende verjaardag van de bevrijding te herdenken. Burgers allereerst, maar ook tientallen veteranen van de 82nd Airborne Division, de Grenadeer Guards, de Coldstream Guards, de Irish Guards en de Welsh Guards. Canadezen ook, die vanuit het Nijmeegse bruggehoofd in Februari 1945 de beslissende aanval op de Noord-Duitse laagvlakte lanceerden

De pijpers en trommelslagers van de Grenadeer Guards, onder hun vervaarlijke berenmutsen en in hun voor-Waterloose uitmonsteringen, de geel geveterde en gedaste showband van de U.S.A. VIIth Army en de sober geuniformeerde muzikanten van de Canadian Royal Engineers, zetten aan dit sterk geallieerde karakter van de bevrijding nog meer kleur bij. Voorbeeldig speelden zij de volksliederen na de onthulling van het Jan van Hoof-monument aan de voet van de Waalbrug.

De minister van Binnenlandse Zaken, prof. dr. L. J. M. Beel, onthulde daarna het Jan van Hoof-monument, het beeld van Marius van Beek, dat de gestalte van het verzet symboliseert.

Een groot aantal autoriteiten woonde deze plechtige onthulling van het Nijmeegse verzetsmonument bij, dat de nagedachtenis van Jan van Hoof en in hem allen, die in en door het verzet hun leven gaven, voor het nageslacht zal bewaren. Het Koninklijk Huis was vertegenwoordigd door vice-admiraal N. A. Rost van Tonningen. Voorts waren er de ambassadeurs en militaire attaché's van Amerika, Engeland en Canada, alsmede de persoonlijke vertegenwoordigers van de hoogste regeringspersonen van de drie landen.

Na de plechtige onthulling van het monument was Nijmegen getuige van de grootste parade, die sinds de bevrijding in de Keizer Karelstad werd gehouden. Meer dan tweeduizend manschappen van land- en luchtmacht, voorafgegaan door vijf geallieerde militaire bands — waaronder ook de Koninklijke Militaire Kapel en de Luchtmachtkapel — marcheerden door de dicht omzoomde straten van de stad en defileerden voor de vele autoriteiten.

Laag boven hun hoofden scheerden twee squadrons van de luchtmacht om aan dit militair vertoon nog meer luister bij te zetten. Helaas moest de dropping van de Amerikaanse parachutisten op het laatste moment worden afgelast. Hoewel de drie „Vliegende Verhuiswagens" met de zestig parachutisten op het vastgestelde uur boven de Ooypolder cirkelden, bleek de grondwind te sterk om de operatie verantwoord te doen zijn.

Nijmegen had echter niet lang tijd om bij deze teleurstelling stil te staan. Daar was even later de kleurige parade, die tienduizenden op de been bracht. Langs de gehele route stond het publiek vele rijen dik en speciaal de buitenlandse corpse kregen herhaaldelijk een hartelijk applaus. Veteranen van de 82nd Airborne Division en een in kleurige galauniformen gestoken deputatie van de Grenadeer Guards namen nauw glimlachend de ovaties in ontvangst.

In de avonduren bliezen de militaire orkesten een indrukwekkende gezamenlijke taptoe. Daarna spatte er boven de Keizer Karelstad nog een grandioos vuurwerk uiteen, wat echter nog geenszins het einde van de feestvreugde betekende. Tot diep in de nacht toe heeft Nijmegen het feest van deze tiende bevrijdingsverjaardag gevierd.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Hoe MIENTJE verstandig werd

In het kippenhok van boer Klaas woonden wel dertig kippen. Het waren mooie bruine kippen met prachtige rode kammen op hun kopjes.

David, de haan, was baas van het kippenhok.

's Morgens als het tijd was om wakker te worden, kraaide David een paar keer heel hard. De kippen, die lekker tegen elkaar zaten te slapen, wreven hun ogen uit en rekten zich eens flink.

Meestal deed boer Klaas dan vlug het hok open en stapten ze achter David aan naar buiten.

„Tók, tók", zeiden ze, „het is lekker weer vandaag, tók, tók." En rustig liepen ze wat rond. Maar als de boerin uit het huis kwam met de bus voer, dan was het met de rust gedaan. Ze renden naar haar toe en drongen elkaar van de zaadjes, die de boerin op de grond had gestrooid. Als alles op was, gingen ze weer op zoek tussen de stallen en schuren en pikten hier een wormpje en daar een torretje weg.

Het waren goede vriendinnen van elkaar, die kippen van boer Klaas. Weet je, wat echter zo jammer was? Dat Mientje zo'n eigenwijze en verwaande kip bleek te zijn. Vroeger was Mientje wel aardig geweest, maar op zekere dag had de zoon van de boer haar meegenomen naar de stad. Daar werd ze in een hokje gezet met een heleboel andere kippen. Een tentoonstelling noemden ze dat. De mensen op de tentoonstelling vonden Mientje zo'n mooie kip, dat ze haar een prijs gaven. Het was een glinsterende palmtak, helemaal van zilver.

Toen Mientje weer thuis kwam en de kippen zich om haar verdrongen om te horen, wat ze allemaal had meegemaakt, was ze met haar snavel in de lucht weg gelopen.

„Ach, jullie zijn maar lelijke boerenkippen", zei ze; „ik ben veel mooier."

Nu, daar waren de kippen eerst heel boos om geworden. Wat dacht ze wel, die verwaande Mientje?

En zo was het gekomen, dat Mientje 's avonds een beetje alleen op een stok zat en altijd haar eigen weg ging.

Eens op een dag was Mientje weer alleen aan het rondscharrelen op het erf. De andere kippen hadden een kuiltje in het zand gemaakt en soesden nu een beetje in de warme zon. Mientje liep al verder en verder.

Weet je wat? dacht ze. Ik ben toch niet zo'n gewone boerenkip. Ik heb op de tentoonstelling een prijs gewonnen. Ik ga eens de wijde wereld in. En weg stapte ze.

Ze moest eerst door een greppeltje en kwam toen op een breed pad. Niets leuk was het hier; je kon niet eens met je poten de grond omwoelen; en wat kwam daarvoor een vreselijk ding aan. Het had twee grote ogen en maakte een reuzenlawaai.

Mientje wist niet, dat ze op een verkeersweg liep en dat het ding een auto was met twee lampen voorop.

Toen de auto vlak bij haar was, rende ze weg.

„Tók, tók", schold ze; „weet je niet, dat ik Mientje ben, die een prijs gewonnen heeft op de tentoonstelling?"

Nog na-mopperend liep ze verder. Ze kwam bij een groot huis. Achter het huis hoorde ze kippen kakelen.

Weet je wat, dacht ze, ik ga eens op bezoek. Wat zullen ze opkijken, als ze zo'n mooie kip als ik ben, zien.

Trots stapte ze het erf op, waar een heleboel witte kippen liepen. Ze pikten hier en daar een graantje op.

Ha, wat een malle kippen zijn jullie! lachte die domme Mientje.

Ze wist niet, dat er ook witte kippen bestaan.

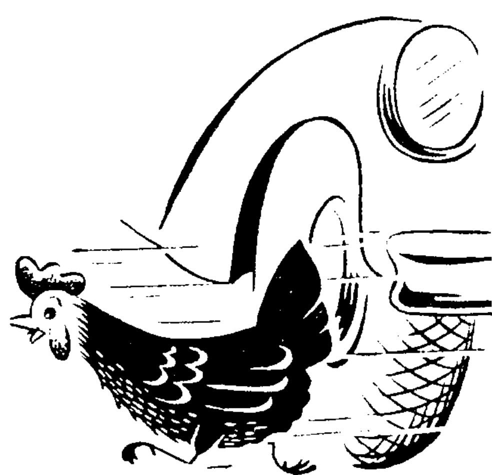
De kippen keken verbaasd en een grote haan kwam op haar af.

„Wat doe jij op mijn erf?" vroeg hij boos.

Mientje werd wel een beetje bang, maar zeide toch trots: „Ik ben Mientje en ik kom me eens laten zien. Ik heb een prijs gewonnen op de tentoonstelling."

„Ha, ha!" lachte de haan nu, „moeten jullie eens horen."

De kippen kwamen ook eens kijken en lachten Mientje uit. O,

wat hadden ze een pret. „Ha, ha, op een kippententoonstelling, en ze was niet eens mooi wit".

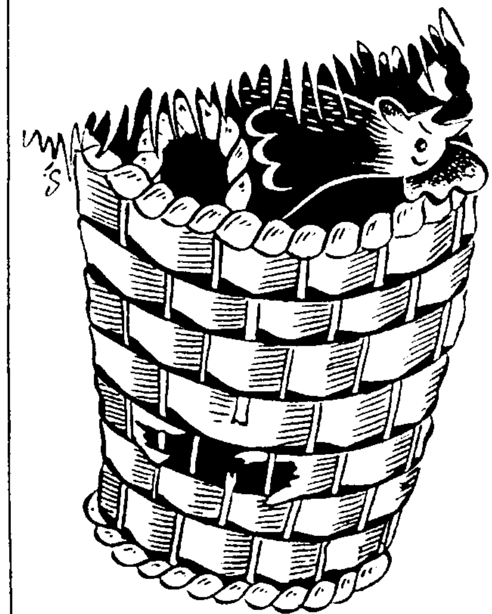
Dat viel Mientje toch wel tegen en ze wilde juist gaan zeggen, hoe dom ze die rare witte kippen wel vond, toen de haan met boze stem zei: „Zeg, verwaande juffrouw ga jij eens vlug van mijn erf af, anders zal ik je er af jagen".

Mientje zag wel, dat het ernst was en zo vlug ze kon rende ze weg.

Het werd al een beetje donker en ze vond het nu niets leuk meer om alleen buiten te lopen. Maar Mientje was 's morgens verder gegaan dan ze dacht en ze was nog lang niet thuis toen het helemaal donker was geworden. Nu kon ze de weg niet meer vinden. O, wat werd ze toen bang. Verbeeld je eens dat er een hond op haar af kwam. Brrr. Mientje rilde, als ze er aan dacht.

Stilletjes kroop ze onder een oude mand, die langs de weg lag en probeerde te slapen. Maar dat kon ze niet. Ze miste nu het warme hok met de kakelende kippen en David de haan. Nu had ze wel spijt, dat ze altijd zo onvriendelijk voor hen was. Zo bleef ze de hele nacht zitten bibberen van angst en kou. Maar gelukkig, het werd weer een beetje licht en toen.... hoera! Daar hoorde ze David kraaien. Twee-, drie maal.

Zo vlug ze kon, liep ze naar haar eigen hok terug. Daar vond ze de kippen opgewonden bij elkaar. Ze hadden Mientje 's avonds

gemist en ofschoon het een eigenwijs kippetje was, waren ze toch ongerust over haar geweest. Nu waren ze allemaal erg blij, dat Mientje het erf weer opstapte, en toen ze beloofde, in het vervolg niet meer zo trots en eigenwijs te zullen zijn, waren ze helemaal tevreden.

De lekkerste zaadjes waren die ochtend voor Mientje.

Na die bange nacht is Mientje een gezellige kip gebleven, die rustig op het erf scharrelde en niet meer trots en eigenwijs was.

J.B.

Hamid: DE DAPPERE

Sjeik Hamid en zijn dienaar, Pepi, hebben een koopman ontmoet, die van zijn koopwaar beroofd is. Voordat de rover hem aan zijn lot overliet, wierp hij de koopman een zak met kostbaarheden toe. Waarom? Dat wil Hamid uitzoeken. De gebeurtenissen brengen hem er toe Jules de Wolf te verdenken. Met Pepi reist hij weer af naar de woestijn.

Kleuren jullie mee?

Zoals jullie waarschijnlijk reeds hebt gelezen in onze kinderkrant, nodigt de fa. E. Moreno Brandao & Sons jullie uit om mee te doen aan de Victoria-kleurwedstrijd. Bij de winkelier kunnen jullie kleurprenten krijgen, die je dan netjes moet kleuren en inzenden aan de fa. Moreno Brandao & Sons. Er zijn prachtige prijzen beschikbaar gesteld en de winnaars of winaressen mogen hierover dan ook niet klagen. Een nieuwe fiets, sjonge, het is wel wat voor de groten ook. De autoped zal wel lekker rijden. Het fototoestel vereeuwigt alle bijzondere gelegenheden. Wanneer jullie de kleurprenten insturen, zorgt dan dat er 9 afbeeldingen van Victorientje, die je op de blikken ziet afgedrukt, de kleurprent vergezellen. En nu maar kleuren.

THEEPROEVERS

De theehandelaars in Londen ontvangen monsters van de importeurs (invoerders van producten) en laten ze keuren door de theeproevers, die een zeer fijne smaak hebben voor thee. Zij doen enkele blaadjes in een theepotje, gieten er heet water over, proeven de thee zonder toevoeging van suiker en melk en zenden dan een rapport aan de handelaar, die nu in staat is een beschrijving samen te stellen ten gerieve van de kopers.

STOOMMACHINE

In 1769 had James Watt het alleenrecht op een stoommachine. In het eerst werd ze alleen gebruikt om water uit de mijnen te pompen. In 1785 werd er een geplaats in een katoenfabriek. Ze kwam slechts zeer langzaam in gebruik wegens de tegenwerking van de handarbeiders.

Leerrijke lessen

De Pauw en de Ekster

Lange tijd hadden de vogels er zo maar op los geleefd. Ieder van hen gehoorzaamde aan zijn eigen wet en trok zich van de rest niets aan.

Dat kon niet blijven duren en de vogels besloten dan ook maar liever een koning te kiezen: iemand, die hen precies zou vertellen wat mocht en niet mocht. Dat zou dus een wijze vogel moeten zijn.

Natuurlijk waren er een groot aantal vogels, die dachten dat zij het meest geschikt waren.

De pauw spreidde zijn mooie staart en stelde zich ook candidaat voor de troon. Zo op 't oog was hij inderdaad een aanvaardbare candidaat.

Er waren voor- en tegenstanders van de pauw, maar tenslotte bleken de meeste toch geneigd de pauw als koning te gaan beschouwen.

Alles leek in kannen en kruiken, toen de ekster plotseling opsprong en heel parmantig vroeg:

„Luister eens even, majesteit, we zouden toch wel eens willen horen, wat u doen zou in het volgende geval: stel dat een arend op ons neerschiet, zoals dat al meer gebeurd is; wat zou uwe majesteit dan doen om ons te verdedigen?".

Daar wist die arme pauw geen raad mee en het was met zijn koningschap ook meteen afgelopen.

Een gids of een leider of leidster is een uitstekend ding, maar zij, die hem of haar kiezen, dienen goed uit hun ogen te kijken om te weten, of die leider of die leidster wel beschikt over de nodige hoedanigheden, om de aan hem of haar toevertrouwde groep naar het goede doel te kunnen brengen.

Herrie in de M.M.B.

J. Pengel zou gesold hebben met kiesrecht?

Paramaribo. — Voor de tweede maal is er herrie met splitsing als gevolg geweest in de Moengo Mijnwerkers Bond, waarbij de Indonesische leden de doorslag hebben gegeven.

Onlangs werd te Moengo de heer Walther Zalmijn ontslagen wegens „gedrag, dat niet langer getolereerd kon worden". Hij had twee zijner chefs (Europese Nederlanders) bepaalde onvriendelijkheden toegevoegd. Zalmijn was een der hoofdfiguren van de Nationale Partij Suriname te Moengo.

Zijn aanhangers wilden, dat de M.M.B. onmiddellijk zou optreden. Een man die zelfs probeerde de voorzitter van de Bond uit diens woning te sleuren om een vergadering te beleggen, is door de politie aangehouden.

Op een vergadering, die tenslotte belegd werd, werd een motie van wantrouwen in het bestuur verworpen. Indonesische leden deden toen een voorstel, dat de M.M.B. uit de Moederbond zou treden, welk voorstel werd aangenomen.

De Moederbond is de vakbeweging onder leiding van de heer J. Pengel. Hem wordt verweten de hoofdpersoon te zijn, die ondanks persoonlijke beloften de kwestie van kiesrecht der Indonesiërs in de war te hebben laten ten gunste van de Verenigde Hindostaanse Partij omwille van stembusafspraken voor de aanstaande verkiezing.

De Indonesiërs zijn in de M.M.B. in de meerderheid. Volgens hun redenering zijn zij door de heer Pengel en de S.P.S. in de steek gelaten, reden waarom zij met deze groep te Moengo hebben gebroken.

Drie jaar geleden was de M.M.B. uit de Surinaamse Mijnwerkers Unie, die onder leiding van de heer Leo Eliazar staat, getreden om zich aan te sluiten bij de Moederbond.

In deze beide gevallen was de achtergrond van het optreden van de M.M.B. een politieke kwestie. Bij het eerste geval stonden de heren Pengel en Eliazar tegenover elkaar als vertegenwoordigers van resp. de oppositie en coalitie in de woelige dagen van 1950. In dit geval is de heer Pengel voor de Indonesiërs niet langer politiek aanvaardbaar.

Staten onderzoeken.....

Voorzitter met stenen bekogeld

Paramaribo. — Een commissie uit de Surinaamse Staten is naar Moengo vertrokken voor plaatselijke oriëntatie in verband met het jongste interpellatie-voorstel bij het college over vermeend massa-ontslag bij de Surinaamse Bauxiet Maatschappij te Moengo.

Intussen werd een employé, die pas een maand in dienst was van de S.B.M., door de politie te Moengo aangehouden wegens huisvredebreuk. De jongeman had gepoogd de voorzitter van de Moengo Mijnwerkers Bond uit diens woning te sleuren om hem te dwingen een vergadering te beleggen, terwijl de voorzitter in verband met een regeling in de Statuten meende zulks niet te kunnen doen op de van hem verlangde wijze. Het huis van de voorzitter werd met stenen bekogeld en de politie moest optreden.

De rust keerde evenwel weer te Moengo en geruchten over een voorgenomen staking bleken tot dusver geen grond van waarheid te hebben.

De moeilijkheden ontstonden, toen de S.B.M. de arbeider W. Zalmijn ontsloeg, nadat deze een conflict had gehad met twee stafleden. Zijn ontslag was dus geen gevolg van een algemene inkrimping, welke wegens verminderde productie te Moengo plaats vindt. Doch beide zaken zijn nu min of meer door elkaar gelopen.

Suriname's inkomen

Paramaribo. — Door het Bureau voor de Statistiek werd onlangs een steekproef genomen om na te gaan, welk percentage van het totaal inkomen van gezinshoofden aan huur betaald wordt.

Met medewerking van de Belastingdienst kwam men tot de volgende cijfers voor 626 gezinnen in 1952:

Beneden	ƒ 1000	16,7%
ƒ 1000 —	ƒ 1500	10,8%
„ 1500 —	„ 2000	9,7%
„ 2000 —	„ 2500	9,1%
„ 2500 —	„ 3000	9,2%
„ 3000 —	„ 3500	7,7%
„ 3500 —	„ 4500	8,2%
Boven	ƒ 4500	8,5%

De gegevens werden aan het Bureau voor de Statistiek verstrekt zonder opgaaf van namen. Woonwijken van welgestelden en de nieuwe wijken werden buiten beschouwing gelaten. Rekening werd gehouden met het inkomen van het gezinshoofd en niet met het totale gezinsinkomen.

Suriname worstelt met schoolproblemen

Paramaribo. — Van de 1.126 scholieren, die het MULO-toelatingsexamen hebben gedaan, zijn er 927 geslaagd. Dit betekent volgens deskundigen, dat er dan ook 20 nieuwe leerkrachten zouden moeten bij komen om dit aantal naar behoren op te vangen, hetgeen niet het geval is. Evenmin komt er noemenswaardige schoolruimte bij.

„Het Nieuws" merkt er bij op, dat van de 50.000 schoolrijpe kinderen in 1952 20% niet op een school was ingeschreven. Voor een deel was dit te wijten aan gebrek aan schoolruimte en voldoende leerkrachten. Het blad bepleit een revolutionnaire oplossing, namelijk het invoeren van twee schoolstaande ploegen, één ploeg des morgens en één des middags.

Waar blijft de tijd?

Lindbergh feest in Paramaribo

Paramaribo. — Op 23 September jl. was het 25 jaar geleden, dat Charles Lindbergh met een Sykorski-vliegtuig op de Suriname-rivier landde om de eerste luchtpost-verbinding met het buitenland en Suriname tot stand te brengen. Met hem zaten in het vliegtuig mevrouw Lindbergh en Juan Trippe, de huidige president van de P.A.A.

De P.A.A. heeft dit feit feestelijk herdacht en bood aan gasten een rondvlucht aan, welke van Paramaribo over Nickerie heen leidde.

Goud aanvoer

Paramaribo. — In Augustus werd 3804 gram goud aangevoerd (21.709 in Aug. 1953).

Van Januari — Augustus werd 127.737 gram aangevoerd (123.575).

In Augustus was de opbrengst der landsmiddelen Sf. 2.279.000 (Sf. 1.894.000 — 1953).

Van Januari — Augustus was de opbrengst Sf. 23.139.000 (Sf. 20.886.000 — 1953).

De raming voor het hele jaar bedraagt Sf. 31.772.000.

Mount Vernon. — Te Mount Vernon in Illinois zijn gisteren drie zakenpanden vernield door een geheimzinnige ontploffing. Men neemt als hoogst waarschijnlijk aan, dat op het dak van een slagerij een dynamietbom is ontploft — aldus de autoriteiten.

Critiek op Regering

Mogen landsdienaren staken?

Paramaribo. — De bladen „De Tijd" en „Suriname" hebben critiek geoefend op de circulaire der regering, waarin het aan landsdienaren verboden wordt te staken.

„De Tijd" zegt, dat in vele andere landen zo'n verklaring een algemene proteststaking van alle overheidspersoneel ten gevolge zou hebben gehad. In Suriname, waar de [illegible] nog niet in staat zijn een harde strijd te voeren, kan de regering zich dergelijke dictatoriale maatregelen veroorloven. Br[illegible] speelt in dit land nog een zeer grote rol, aldus het blad.

„Suriname" merkt op: Vast staat, dat de Regeringsraad door deze intimidatie des te gemakkelijker kon overgaan, daar in de rechtsstaat Suriname anno 1954 voor elke tak van overheidspersoneel iedere vorm van regeling hunner rechtspositie ontbreekt.

Paramaribo. — Per 30 Juni namen in totaal 2.453 motorrijtuigen deel aan het verkeer op de openbare weg. Hierin zijn geen bromfietsen, landbouwtractoren en militaire voertuigen begrepen.

De verdeling was als volgt: moterrijwielen 423, personenauto's 1.483; bussen 95, vrachtauto's 440, speciale voertuigen 45, tractors 17.

Bakkers willen staken

Paramaribo. — De Bond van Bakkersknechten kondigde dezer dagen aan op een nader te bepalen datum te zullen staken, aangezien met de patroons geen overeenstemming bereikt kan worden over eisen betreffende loon en werkuren. De kwestie is inmiddels bij de Bemiddelingsraad gekomen, waarop de Bond, ingevolge de bestaande regelingen, bekend maakte, dat de staking voorlopig is afgelast.

Suriname krijgt balletdanseres

Paramaribo. — Het Cultureel Centrum Suriname heeft mevrouw. T. van Beeselen gecontracteerd als balletlerares. Zij wordt eind October in Suriname verwacht. Zij volgt mej. Cobi van der Hoeven op, die thans gehuwd is met de pianist Arnold Juda en met haar echtgenoot naar de Verenigde Staten vertrekt. Voor het muziekleven wordt het vertrek van de heer Juda een gevoelig verlies beschouwd.

Parelkoning overleden

Tokio. — De Japanse parelkoning Kokitsji Mikimoto is dezer dagen op 96-jarige leeftijd overleden. Naar schatting heeft hij met het „kweken van parels" 400.000.000 gulden Ant. Crt. verdiend. Na de tweede wereldoorlog maakte hij ongeveer honderdduizend parelsnoeren per jaar.

Washington. — Te Washington is bekendgemaakt, dat een hooggeplaatste functionaris van de Poolse geheime dienst uit zijn land is gevlucht en asyl heeft gekregen in de Verenigde Staten.

Jimmy Goldstein heeft zijn dochter terug ingevolge de uitspraak van de Franse rechtbank. De Gravin van Durcal heeft het gerechtelijk onderspit moeten delven en papa is gelukkig. De dochter weer nog van niets.

Concerten op Aruba

Surinaams Philharmonisch Orkest toch naar Aruba

Oranjestad. — Als in de vroege morgenuren van Donderdag 7 October een chartervliegtuig het uit 53 leden bestaande Surinaams Philharmonisch Orkest op Arubaanse bodem neer heeft gezet, is aan een lang geleden wens voldaan. Ruim twee jaar geleden werd op Aruba het plan geopperd het orkest naar hier te laten komen voor een serie concerten. Men was zich er echter van bewust, dat een dergelijke tournee geld, veel geld, zou gaan kosten en daarom moest de uitvoering van het plan nog even bij de schoonheid van de gedachte blijven. Niettegenstaande de talrijke moeilijkheden durfde de Surinaamse gemeenschap op Aruba het waagstuk aan en zij wist het zelfs door te zetten toen het bekend werd, dat een optreden op Curaçao van het orkest helaas — wegens diverse oorzaken — niet mogelijk kon zijn.

Men stichtte een comité, dat zich met de organisatie van de tournee zou gaan belasten. In dat comité namen o.a. zitting de heer P. V. Sjien Fat, de dames mevr. B. Meijer en mej. F. Brook en de heren G. Berenos, D. Brunings, R. Kolader, H. M. Nassy, H .D. Rodriguez en H. G. Valen. Reeds verleden jaar begon men met de inzameling van gelden. Over het eiland circuleerde de intekenlijsten, men organiseerde fairs en de Vereniging Suriname, onder welks auspiciën — met de Arubaanse Kunstkring — de tournee gehouden zal worden, stelde zich garant voor een bedrag van ƒ 3500.— Ook in Suriname zelf werd geld verzameld. Verschillende grote bedrijven daar stelden aanzienlijke bedragen ter beschikking, terwijl de overheid nog eens voor een bedrag van ƒ 1000.— instond.

Na aldus — naar menselijke berekeningen — de financiële zijde geregeld te hebben, kon men dus de uitnodiging versturen. Er is dus reeds al zeer veel werk verzet, maar nog is het einde niet in zicht.

Zondag 3 October aanstaande komt de dirigent van het orkest, de heer E. R. Wessels, al naar Aruba om hier de laatste details te regelen. Men heeft nu al een programma opgesteld, dat echter waarschijnlijk uitgebreid zal worden, gezien verschillende aanvragen van diverse kanten voor een concert. Vast staat in ieder geval, dat in Oranjestad op 8 en 14 October as. concerten met verschillende programma's gegeven zullen worden. Het eerste concert zal werken van François Couperin, Felix Mendelsohn, Jaques Offenbach, Johannes Brahms en Johann Strauss ten gehore brengen, terwijl het tweede concert komt met werken van Gluck, Svendsen, Bizet, Béla, Gershwin en Strauss.

Het zijn dus gevarieerde, niet te zware, programma's, die een avond vol muziekgenot beloven.

De concerten in Oranjestad zullen in het De Veer Theater gegeven worden. Verder zullen er nog twee kinderconcerten gebracht worden, in samenwerking met de Volksuniversiteit Aruba. Men zal ook in Esso Club optreden, de datum staat nog niet vast, terwijl er nog onderhandelingen gaande zijn over een concert in de Marinierskazerne te Savaneta. Bij voldoende belangstelling zal er waarschijnlijk nog een derde concert in het De Veer Theater gegeven worden.

Het Surinaams Philharmonisch Orkest werd in 1948 op initiatief van de heer Wessels opgericht en heeft zich sindsdien in een grote bloei mogen verheugen. In Suriname zijn de concerten practisch altijd uitverkocht en ook de in 1952 gehouden tournee naar Trinidad was een reusachtig succes.

Het orkest bestaat uit 57 personen. Niet allen echter zullen de reis naar Aruba kunnen meemaken, zodat er op 7 October zullen aankomen 53 orkestleden. De leden zelf zijn van diverse pluimage. Men treft onder hen aan een oud-landsminister, doktoren, academici, ambtenaren, militairen en musici. Arnold Juda o.a. komt ook mee en zal enkele solostukken spelen. In het gezelschap bevinden zich twee dames, namelijk mej. Martha Ferrier en Nadia Schoon. De overige leden zijn allen mannen. Tijdens het verblijf op Aruba zullen de meesten bij Surinamers op Aruba ondergebracht worden.

De heer Wessels, de dirigent, behoeft geen inleiding. Hij is op Aruba al bekend genoeg en zijn aanwezigheid is al een waarborg tot uitstekende prestaties. Hij zal op Dinsdagavond 5 September, tijdens het C.C.A.-programma door Radio Kelkboom door de heer J. J. Stam geïnterviewd worden.

Men kan nu reeds kaarten voor de concerten in Oranjestad. krijgen en wel bij de navolgende adressen: Imprenta Comercial, Don Simon, Music & Magazine Store, Spritzer & Fuhrmann en Aruba Peasant Shop, alle in Oranjestad en in San Nicolas: Club Suriname, Gift Shop en de Lago Main Office. Leden van de Club Suriname en de Kunstkring zullen — gezien de grote kosten aan de tournee verbonden — geen reductie kunnen krijgen.

Plannen voor samenwerking met Suriname en Antillen

Het stimuleren van de samenwerking tussen Suriname, de Nederlandse Antillen en Nederland, zowel op materieel als ideëel gebied, zal een zeer belangrijke taak van het departement van overzeese rijksdelen zijn. Aldus de toelichting op de begroting van dit departement. Nederland heeft aan Suriname zijn bereidheid doen kennen tot samenwerking bij de eventuele uitvoering van het z.g. Brokopondoplan. Over de vorm, waarin deze zal kunnen plaats hebben is overleg gaande met de landsregering. Te voorzien valt, dat in toenemende mate behoefte zal bestaan aan technische bijstand en andere dienstverlening.

De samenwerking alsook bijstandverlening op cultureel en wetenschappelijk gebied komt voornamelijk tot uiting in de werkzaamheden van de Stichting voor culturele samenwerking (Sticusa) en de Stichting wetenschappelijk onderzoek Suriname-Nederlandse Antillen (Wosuna).

De Sticusa heeft naar bekend voor 1954 en volgende jaren een programma ontworpen tot een totaalbedrag van ƒ 800.000 voor hulpverlening bij de ontwikkeling van het eigen culturele leven van de bevolking van Suriname en de Ned. Antillen en het onderhouden van aanraking van deze bevolkingen met de Nederlandse c.q. de Westeuropese cultuur. De eerstgenoemde doelstelling brengt mede, dat door Sticusa belangrijke bedragen worden beschikbaar gesteld voor subsidies aan de culturele instellingen overzee, alsmede voor de beschikbaarstelling van algemeen vormend materiaal (boeken, films, tentoonstellingen). Daarnaast heeft uitzending plaats van geleerden en uitvoerende kunstenaars.

Bij dit alles wordt rekening gehouden zowel met wensen en inzichten van de landsregeringen, als met die van de culturele instellingen ter plaatse.

De oprichting van de Wosuna is te danken aan een gezamenlijk initiatief van het ministerie van onderwijs, kunsten en wetenschappen en het ministerie van overzeese rijksdelen. Deze stichting beweegt zich op wetenschappelijk terrein. Zij heeft tot doel: a. Het wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot Suriname en de Nederlandse Antillen aan en vanwege de Nederlandse instellingen van hoger onderwijs — in de ruimste zin van deze term — te bevorderen; b. Het wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot Suriname en de Nederlandse Antillen in het algemeen te stimuleren, te steunen en te coördineren en daarmede de kennis omtrent en de ontwikkeling van Suriname en de Nederlandse Antillen te vergroten en het belang van deze landen te dienen; c. De Nederlandse instellingen van hoger onderwijs in de gelegenheid te stellen practisch werk ten behoeve van het onderwijs te laten verrichten in Suriname en de Nederlandse Antillen.

Uit deze doelstellingen blijkt, dat de wijze waarop de Wosuna de belangen van het Nederlands hoger onderwijs denkt te behartigen ook voor Suriname en de Nederlandse Antillen niet onbelangrijke hulpverlening zal betekenen

(N.R.C.)

Mendoza bestrijdt de misdaad

Caracas. — Eugenio Mendoza, de zakenman-philantroop uit Caracas heeft aan vertegenwoordigers van de commissie voor de bestrijding van de misdaad meegedeeld, dat de Mendoza Foundation, die gedurende de 10 maanden die het bestaat ongeveer een half millioen bolivars heeft geïnvesteerd de fondsen zal leveren voor een serie „Crime Does Not Pay"-films, die in Venezuela gemaakt worden met behulp van Venezolaanse acteurs.

Op een bijeenkomst van de commissie, die voorgezeten werd door de minister van Justitie, Dr. Luis Felipe Urbaneja, gaf de heer Mendoza een rapport van de maatregelen die door de commissie voorgesteld zijn om de misdaad te bestrijden, en hij werd een serie opvoedkundige filmen getoond van het soort dat in Venezuela gemaakt zullen worden.

De heer Mendoza beloofde niet alleen de nodige gelden te leveren voor de rekeningen, die worden aangeboden, maar tevens het geld te zullen deponeren voor het installeren en het onderhouden van reclame-borden om het publiek te kunnen waarschuwen tegen de gevaren van de misdaad.

Communisme stoot door

New York. — Thailand heeft aan de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties gisteren medegedeeld, dat er voorbereidingen worden getroffen voor een grootscheepse Chinese infiltratie in dat land. Deze infiltratie, die via Noord-Vietnam uit de Chinese provincie Joennan zou geschieden, beoogt het omverwerpen van de huidige regering in Thailand — aldus de verklaring van Prins Waithajakon in de Algemene Vergadering.

Prins Wan, de Thailandse minister van buitenlandse zaken, zeide, dat Thailand zich het recht voorbehoudt de zaak op de huidige zitting voor te brengen. Hij juichte de Geneefse overeenkomst, waarbij een einde aan de oorlog in Indo-China werd gemaakt toe en steunde het voorstel van Australië om Laos en Cambodja als leden tot de Verenigde Naties toe te laten.

Utrechtse Jaarbeurs is rustig maar zakelijk goed geweest

Bezoekers in aantal en kwaliteit gestegen

Grote belangstelling voor luxe artikelen en assortiment

Buitenlanders uit 69 landen

(Van een medewerker in Nederland)

Toen dezer dagen de Utrechtse Najaarsbeurs gesloten werd en men gelegenheid kreeg de balans op te maken, werd de eerder verkregen indruk bevestigd, dat het een rustige en zakelijke beurs geweest is met over het algemeen bevredigende resultaten, al bereikte de handel ter beurze geen bepaalde hoogtepunten. Er was over het algemeen een stijgende vraag naar betere en luxe producten, terwijl ook opviel, dat de kopers meer het grote assortiment zochten dan grote orders voor een enkel product plaatsten. In verschillende afdelingen — efficiency, intern transport, medische instrumenten — is vooral de oriëntering van belanghebbenden interessant geweest. De exposanten hebben talrijke goede contacten gelegd, waarvan het merendeel weliswaar niet resulteerde in directe orders, maar die toch belangrijk waren, omdat zij zakelijke perspectieven openden: het zakelijk resultaat van een beurs moet ook naar deze contacten afgemeten worden.

De directeur van de Jaarbeurs, mr. H. A. R. Schuit, liet zich na afloop niet uit over het aantal bezoekers. Wel deelde hij mede, dat de binnenlandse belangstelling met 12 en de buitenlandse met 20 procent was toegenomen ten opzichte van de Najaarsbeurs 1953. Opvallend was het zakelijk goede gehalte van de buitenlandse bezoekers, die uit 69 landen (vorig jaar 73) afkomstig waren, hetgeen bleek uit de talrijke gelegde contacten en geplaatste orders.

Ook wat het binnenlands bezoek betreft, is deze beurs minder een kijkbeurs voor het publiek dan een zakelijke ontmoeting van belanghebbenden geweest. Uit een enquête is gebleken, dat 9 procent van de binnenlandse bezoekers uit Amsterdam kwam, 7 uit Utrecht, 6 uit Den Haag en bijna 6 uit Rotterdam. De steden met meer dan 50.000 inwoners, leverden 55 pct van de bezoekers, terwijl 33 pct afkomstig was uit plaatsen beneden 20.000 inwoners. In totaal hebben inwoners uit 700 Nederlandse gemeenten een bezoek aan de beurs gebracht.

De exposanten van de afdeling intern transport aan de Croeselaan zijn zeer tevreden over de belangstelling voor de demonstraties. Over het algemeen was het bezoek quantitatief niet groot, maar commercieel zeer goed, ook uit het buitenland, met name uit Duitsland en Engeland. Er werden enige belangrijke orders afgesloten — belangrijk, omdat het in deze branche veelal over grote bedragen gaat. Opvallend was de belangstelling van de kleine en middelgrote industrie; ook deze bedrijven worden meer transport-minded, voornamelijk ten gevolge van het tekort aan arbeidskrachten en de stijgende lonen.

Ook de medische afdeling, die in de nieuwe Margriethal — waarover de meeste exposanten en bezoekers enthousiast waren — was ondergebracht, is tevreden over de ondervonden belangstelling. Ook hierbij viel de nadruk op de representatieve waarde van de tentoonstelling, hoewel er verscheidene belangrijke orders geboekt konden worden. Een enquête wees uit, dat tweederde van de deelnemers tevreden was over het bezoek, tweederde over de nieuwe relaties en 50 procent over het directe zakelijke resultaat. Opvallend is, dat de deelnemers meer tevreden zijn over het binnenlands dan over het buitenlands bezoek, vooral van ziekenhuisdirecties e.d. Het grote aantal deelnemers en de grote verscheidenheid hebben stimulerend gewerkt; professoren, conservators e.d. kregen een representatief overzicht van hetgeen de Nederlandse industrie op dit gebied presteert. Dit overzicht kan de volgende keer nog vollediger worden, wanneer het aantal firma's in pharmaceutische artikelen wordt uitgebreid en er een röntgenafdeling bij komt.

De efficiency-afdeling in de Bernhardhal heeft 'n toenemende belangstelling genoteerd, vooral uit de kleine en middelgrote bedrijven, zowel wat de geplaatste orders — boekhoudmachines, rekenmachines, lichtdrukmachines, registratie-apparaten — betreft als de nieuwe relaties. Het buitenland toonde vooral interesse voor verpakkingsmateriaal en -machines.

In de gebouwen aan het Vredenburg waren de afdelingen voor huishoudelijke en consumptie-artikelen ondergebracht. De grote verscheidenheid van artikelen maakt een algemene beoordeling van de resultaten moeilijk. Enige uitlatingen van deelnemers kunnen echter wel een globale indruk geven: Niet slecht — buitengewoon tevreden — meer bezoek en hogere omzetten — beter dan Voorjaarsbeurs — niet ontevreden — uitstekende beurs vergeleken met vorig jaar — zeer tevreden over verkoop — nog nooit zo'n goede beurs gehad — omzet lag 40 procent boven beste beurs — matig tevreden — gehalte van bezoek minder dan vorig jaar — allerdrukste beurs — goed verkocht — veel nieuwe relaties — minder bezoek, doch betere kwaliteit.

Er was een levendige vraag naar stofzuigers, strijkijzers, wasmachines, verwarmingsartikelen en radio's. De byouterieënbranch is zeer tevreden, geconstateerd werd, dat de Nederlandse vrouw meer bijouterieën gaat dragen. Ook de lederwarenbranche is tevreden, vooral over de orders van buitenlandse warenhuizen, evenals de speelgoedbranche.

De directeur van de Jaarbeurs was zeer tevreden over de organisatorische verbeteringen, met name over de luchtverversing op de vijfde verdieping van het Vredenburggebouw, die echter op de vierde en derde verdieping nog niet voldoende doorwerkt; de volgende keer zal hierin verbetering worden gebracht. Het contact met een aantal uitgenodigde voormannen uit de middenstandsorganisaties was bevredigend. Over de enquête onder de belanghebbenden in de groep aardewerk konden nog geen mededelingen worden gedaan. De heer Schuit kon tot zijn grote vreugde constateren, dat het peil van de in de stands aanwezige vertegenwoordigers, verkopers e.d. omhoog gegaan was, al had hij enige ongunstige uitzonderingen aangetroffen, die de representatie en het zakelijk resultaat van de betrokken firma's controleerbare schade aandeden.

Ten slotte de Economische Voorlichtingsdienst. Het export-informatiecentrum heeft druk werk gehad. Opmerkelijk was de belangstelling van het Nederlandse bedrijfsleven voor Indië. Ook de vertegenwoordigde handelsinstituten en Kamers van Koophandel hebben veel bezoek ontvangen.

Drie Indische actrices waren dezer dagen aanwezig op het filmfestival in Venetië, waar zij sterk de aandacht trokken, vooral ook door hun kleding.

Japanse handelsmissie bezoekt Venezuela

Caracas. — Een Japanse handel- en vriendschaps-delegatie waarvan aan het Hoofd staat de Japanse minister van Buitenlandse Zaken, Katsuo Okazaki, zal op 8 October aanstaande in Caracas aankomen, aldus werd door de Japanse zaakgelastigde in Engeland, Kozaburo Kataoka, meegedeeld.

De delegatie bezoekt zeven landen gedurende 20 dagen. Beginnende in Tokio, gaat de delegatie naar San Francisco, van daar naar Venezuela, Brazilië, Uruguay, Argentinië, Chile, Peru, Mexico en dan terug naar de Verenigde Staten.

De delegatie bestaat uit 8 vooraanstaande mensen in de Japanse handel en industrie. Zij blijven twee dagen in Caracas.

In Jefferson-City

Oproer in staatsgevangenis

Jefferson-City. — Bij relletjes, uitgebroken in de staatsgevangenis in Jefferson-City in de staat Missouri, werden tenminste drie gevangenen door politiemannen neergeschoten. Vijftien anderen werden gewond.

De opstand zou zijn begonnen in de afdeling waar gevangenen in eenzame opsluiting waren ondergebracht. Zij zouden zijn losgebroken en hierop honderden medegevangenen hebben bevrijd. Zeker 500 van de 2200 in de gevangenis ondergebrachte bestraften zouden bij de rel zijn betrokken. Zij zouden cipiers als gijzelaars vasthouden. Machinegeweervuur kon buiten de muren op straat worden gehoord. De gevangenen zouden een aantal gebouwen, zoals de wasserij, de kapel en het theater in brand hebben gestoken en gezien de schietpartij moest de brandweer werkeloos blijven, daar zij niet binnen de muren van de gevangenis kon komen. Nog meer gebouwen zouden door de opstandelingen in brand zijn gestoken.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Muzikale uitzending voor de kinderen in het Papiament
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
19.00 Boletin di noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Conjunto-avond.
21.45 Voor de Indiase kolonie
22.00 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Woensdagavond concert.
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.00 Chinees kwartiertje
20.15 Gevarieerde muziek
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM.

17.30 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Nieuws
19.15 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Quiz-progr.
21.00 Peticiones
21.30 Muziek
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Vrolijke programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Klassiek programma
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.17 U Vraagt.... wij draaien.
19.30 Nederlandse Kroniek
19.40 De Solist van de week:
19.50 „Honderd jaar geleden werd Dr. Ir C. Lely geboren"
20.10 Maui Islanders olv. Han de Willigen.
20.20 Kerknieuws
20.23 Voor de West.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 2 Oct. 12.00 G. J. Welbergen, Ficusweg 7, J.D. tel. 4470
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
P. Berends, Gerard Doust 6, tel. 3416

C.S.M.

Rederij:
F. R. V. Rosevelt tel. 2440

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458—2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 W. R. Engelsman tel 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 3128

Oefenwedstrijd tegen Nederlands Elftal

Amsterdam. — Sparta uit Praag, de kampioensclub van Tsjechoslowakije, zal op Woensdag 6 October een wedstrijd spelen tegen het voorlopig Nederlands elftal, als oefenwedstrijd voor België — Nederland, welke op 24 October zal worden gespeeld.

Boekarest. — Bij de internationale athletiekwedstrijden te Boekarest won de Nederlander Nederhand de 100 m. horden in 14,8 seconden.

Cash and carry voor Prins Bernhard

Welkom. — Z.K.H. Prins Bernhard vloog vandaag laag over de nieuwste goudvelden in West-Transvaal en Oranje Vrijstaat. Men steeg op van het vliegveld Swartkop bij Pretoria en landde te Welkom. In de mijn Sint Helena te Welkom goot de prins eigenhandig een staaf goud. Men zeide, dat hij de staaf mocht houden, als hij haar met één hand kon optillen. Niemand uit het gezelschap kon deze prestatie leveren.

Guatemala, land van revoluties

Tijd moet leren of laatste verandering verbetering is

Den Haag. — Een bekwaam journalist op het gebied der buitenlandse politiek in Nederland, de heer W. van Lookeren Campagne, die aan de Nieuwe Rotterdamse Courant is verbonden, schrijft in het Tijdschrift voor Internationale Politiek "Internationale Spectator" een artikel over Guatemala.

„De gebeurtenissen in dat land, waardoor een eind is gekomen aan het bijna tienjarige linkse bewind, hebben sterk de aandacht getrokken, niet het minst vanwege de internationale aspecten van de opstand van kolonel Castillo Armas. Revoluties in Latijns Amerikaanse landen staan meestal betrekkelijk los van de wereldpolitiek, de omwenteling in Guatemala van eind Juni van dit jaar evenwel was een onderdeel van de koude oorlog tussen de Verenigde Staten en Rusland", zo vangt het artikel aan.

De schrijver gaat dan de ontwikkeling van het land na sinds Guatemala zich had los gemaakt van Spanje en het despotisch bewind van Ubico Castaneda (1931—1944), dat eindigde met de opstand, welke in 1944 de regering Avelo aan het bewind bracht.

Over Jacobo Arbenz Guzman, die door de putsch van 1950 aan het bewind kwam, geeft hij een voorzichtig oordeel. Arbenz was zelf geen communist. Sommigen noemden hem linksliberaal, waarbij men echter de Latijns-Amerikaanse omstandigheden en tradities niet uit het oog mag verliezen, meent de schrijver. Het woord communisme heeft in Latijns-Amerika trouwens ook een andere inhoud dan in Europa en Azië; het is vooral de laatste jaren allereerst geladen met „anti-American emotional reactions". Daarbij moet men niet vergeten, dat Moskou ver weg ligt en dat de millioenen „verworpenen der aarde" weinig kans hebben om in geval van een derde wereldoorlog, door de rode legers te worden „bevrijd".

Communisme betekent in Latijns-Amerika vooral revolutie van binnen uit, zo gaat de schrijver verder. Dit neemt niet weg, dat de communisten in Guatemala, hoewel gering in aantal, veel van zich deden spreken. Hij gaat dan de arbeidsconflicten met de United Fruit Company na en de politieke verwikkelingen, die ten slotte tot de uitbarsting hebben geleid.

Als een nauwgezet chroniqueur vermeldt de schrijver dan, dat de resolutie tegen het communisme van Amerika op de Inter-Amerikaanse Conferentie te Caracas werd aangenomen met slechts de stem van Guatemala tegen, maar dat twee zeer belangrijke Latijns-Amerikaanse landen zich van stemming onthielden, nl. Mexico en Argentinië, terwijl de rede van Guillermo Toriello, die toen minister van buitenlandse zaken van Guatemala was, luid applaus had geoogst. Hij had zich tegen de „imperialistische inmenging" van de Verenigde Staten gekeerd. De gedelegeerde van Uruguay verklaarde voor de resolutie te stemmen, maar „zonder enige vreugde".

Het verder verloop van zaken, het zenden van wapenen naar Guatemala door de Verenigde Staten, nadat deze inlichtingen hadden ontvangen over een belangrijke zending wapens uit Polen met een Zweeds schip, leidt de schrijver in met de constatering, dat de Verenigde Staten zich bij een eventuele actie tegen Guatemala voortaan op deze resolutie konden beroepen.

Het artikel eindigt als volgt:

„De tijd is nog niet gekomen om een oordeel te geven over het bewind van Castillo Armas. Al heeft hij strenge maatregelen genomen, toch schijnt hij niet te willen terugkeren naar de tijden van Ubico. Hij kondigde aan, dat boerenarbeiders, die reeds land hadden ontvangen, dit zullen mogen behouden en wel in volle eigendom. Na alles wat Guatemala heeft doorgemaakt, is een behoorlijke sociale politiek een gebiedende eis. Wanneer de Verenigde Staten het odium van zich willen afwerpen, een reactionnaire junta aan de macht te hebben geholpen, dan zullen zij Guatemala niet alleen behoorlijk met gelden dienen te steunen, maar ook moeten toezien, dat Armas de goede dingen van het regiem-Arbenz niet overboord gooit."